

64 m

Version 2

Ett filmmanus

av

Peter Lindberg

Peter Lindberg
Åsättra Oppgården
184 91 Åkersberg
08-58570662
petercentic@hotmail.com

Scen 1

EXT. ÖPPET HAV-NATT.

Havet ligger kavlugnt, det är mörkt och dimma. Ett tvåmastat fartyg, JÖNKÖPING, går sakta med motor, seglen fladdrar slappt i masterna. Vid rodret står WALFRID och styr. I fören står NORE som utkik. ERIKSSON, kaptenen, står bredvid Walfrid, Eriksson tittar på kompassen.

ERIKSSON
Hmm, 187 grader...

WALFRID
Ska jag fortsätta på den här kursen?

ERIKSSON
Ja det blir bra, vi gör inte mer än ett par knop så vi behöver inte vända inom den närmaste timmen, fortsatt så här.

WALFRID
Ja kapten!

ERIKSSON
Jag går och lägger mig en timme, ropa om det är något.

WALFRID
Ja kapten!

Eriksson öppnar dörren till överbyggnaden och går in. Han stänger dörren efter sig.

NORE
Land föröver!

Eriksson stannar upp mitt i rörelsen med att ta av sig sin rock. Han rycker till med axlarna så han får rocken på plats igen. Han öppnar och går ut genom dörren, sedan går han för över mot Nore.

ERIKSSON
(Talar halvhögt så att Nore ska höra)
Är du säker på det, vi borde vara för långt ut för stöta på några skär?

Nore vänder på huvudet så att Eriksson ska höra honom bättre.

NORE

Jag skymtade någonting, men det är ju sådan helvetes dimma kapten.

Eriksson kommer fram till Nore och spejar ut i mörkret. Eriksson och Nore rycker till samtidigt när de ser en ubåt svepa fram längre fram i dimman.

ERIKSSON

För helvete... det är en undervattensbåt!

NORE

De har kanske inte sett oss?

Eriksson vänder sig om.

ERIKSSON

(Med dämpad röst)

Fullt åt styrbord, full gas!

WALFRID

(Repeterande)

Fullt styrbord, full gas.

NORE

(Oroligt förtjust)

Jag ser den inte längre, vi kanske klarar oss! Var den tysk?

Eriksson och Nore spejar ut i mörkret och dimman.

ERIKSSON

Jag vet inte, antagligen!

Jönköping svänger kraftigt och motorn går upp i varv. Eriksson börjar gå akteröver efter styrbordssidan. Han visar med armen åt Nore.

ERIKSSON (cont'd)

Håll utkik åt andra hållet.

Nore börjar gå akteröver på babordssidan. Båda gör vad de kan för att försöka se genom mörkret och dimman. De "vädrar" med öronen för att försöka höra motorljud. Eriksson dunkar i kajutväggen med handen medan han ropar dämpat.

ERIKSSON (cont'd)
Alle man på däck!

Eriksson och Nore spanar efter ubåten. Efter en liten stund kommer GÖSTA och FOLKE ut ur kajutan. Eriksson säger dämpat till dem när de tittar sig omkring.

ERIKSSON
Det är en undervattensbåt, vi vet inte om den upptäckt oss men vi såg den fara förbi alldeles nyss!

Gösta och Folke tittar oroligt ut i mörkret.

GÖSTA
Det är ju tur att det är dimma!

ERIKSSON
Ja men jag tror den börjar lätta, de kan nog se oss när som helst på lite avstånd. Folke! Gå till aktern och håll utkik där.

Folke drar upp kragen över öronen och trycker ned sin keps djupare över huvudet. Sedan går han akteröver.

FOLKE
Ja kapten!

Gösta ställer sig bredvid Eriksson.

GÖSTA
Var det en tysk, Tror du de skjuter en torped på oss?

ERIKSSON
Jag vet inte Gösta, jag vet inte... Just nu hoppas jag bara att de ska tappa bort oss i dimman, men skjuter de en torped lär det bara bli tändstickor kvar av henne.

Gösta nickar eftertänksamt.

ERIKSSON (cont'd)
(Talar halvhögt)
Nore! Ser du något på din sida?

NORE
Nä, det är mörkt som i graven men dimman lättar snabbt!

Gösta slår till Eriksson på armen och pekar ut i dimman.

GÖSTA
Där kommer den!

Eriksson vänder sig snabbt dit Gösta pekar.

ERIKSSON
Djävlar, nu kommer de och dom har sett oss!

Ubåten kommer med högsta fart rakt mot deras styrbordssida där Eriksson och Gösta står. Ubåten svänger och saktar farten. Kanonen riktas mot Jönköping medan ubåten vänder sidan till. Från tornet ropar någon i en trattmegafon.

FRÅN UBÅTEN
(Med tysk brytning)
Stop or we fire the gun at you!

Eriksson slår med händerna i relingen.

ERIKSSON
(Upprört)
Helvete! Nu är det kört.

ERIKSSON (cont'd)
Slå stopp i maskin!

WALFRID
(Repeterande)
Stopp i maskin!

Eriksson vänder sig mot Gösta och ser alvarligt på honom. Jönköpings motor går ned i varv.

ERIKSSON
Se till att vi inte gör någon fart med hjälp av seglen.

GÖSTA
Det borde inte bli några problem, de hänger ju alldeles slappt och det är ingen vind, men vad händer nu?

FRÅN UBÅTEN
(Med tysk brytning)
Can the captain be kind to come over here with the ships documents!

Eriksson vänder sig akteröver.

ERIKSSON

(Talar halvhögt)

Se till att få i båten och Walfrid du får ro över mig

WALFRID

Ska ske kapten!

Eriksson viftar till ubåten för att visa att han är på väg.
Sedan säger han till Gösta.

ERIKSSON

Du får stanna här ombord och sköta skutan medan jag är borta,
vem vet när vi kommer tillbaka..

GÖSTA

Ja, men du tror väl inte att de tar er till fånga eller..?

Eriksson avbryter honom.

ERIKSSON

Varför skulle de slösa kulor på en gammal kapten, fast man
kanske har ett visst värde som krigsfånge..

GÖSTA

Vi kanske blir fångar allihopa.

ERIKSSON

Ja, kanske det, det är väl bäst att jag hämtar papperna då.

GÖSTA

Ja det är väl ingen idé att låta de där vänta, de låter som
tyskar. Jag går och ser så att de får i båten.

Eriksson går in i kajutan, Gösta går runt hörnet till kajutan.

KLIPP TILL

INT. KAJUTA-MÖRK

Eriksson kommer in i kajutan och går fram till sitt skrivbord.
Han vrider upp lyset på fotogenlampan i taket. Han ställer sin
portfölj på skrivbordet och tar fram olika papper som han
tittar på innan han stoppar ned dem i portföljen. Han stänger
sin portfölj, vrider ned lyset på fotogenlampan, tittar sig
omkring och suckar, sedan går han ut med portföljen under
armen.

KLIPP TILL

EXT. ÖPPET HAV-NATT

Eriksson kommer ut från kajutan. Roddbåten ligger i vattnet med Walfrid vid årorna. Nore håller i tampen. Eriksson tittar mot ubåten och säger uppgivet.

ERIKSSON

Jaha, då var det dags då.

Eriksson räcker Gösta sin portfölj och sedan börjar han klättra över relingen. Gösta hjälper honom. När Eriksson är i roddbåten får han portföljen av Gösta.

GÖSTA

Här! Var försiktig nu, reta inte upp dom i onödan.

Eriksson tittar på Gösta och nickar sedan sätter han sig ned och nickar mot ubåten åt Walfrid. Nore slänger ned tampen i roddbåten, Walfrid börjar ro mot ubåten som ligger ca 40-50 meter bort. Varken Walfrid eller Eriksson säger något.

KLIPP TILL

EXT. ÖPPET HAV-NATT

Roddbåten med Eriksson och Walfrid vid årorna kommer fram till ubåten. På däck står två befäl, KARL SCHERB och LEUTNANTEN, och väntar. Eriksson ställer sig upp och blir hjälpt upp på däck av leutnanten. När Eriksson står på däck smäller både Karl Scherb och leutnanten ihop klackarna och gör honnör.

KARL SCHERB

(Tyska)

kapitän!

Eriksson gör en osäker honnör tillbaka. Leutnanten sträcker fram sin hand mot Eriksson.

LEUTNANTEN

(Med tysk brytning)

The pappers tank you!

Eriksson öppnar sin portfölj och sträcker över alla Papper, leutnanten tar emot dem.

LEUTNANTEN
(Tyska)
Godt!

Leutnanten ögnar snabbt genom papperna och sträcker över en bunt till Karl Scherb som står och väntar med händerna på ryggen och gungar på tårna. Han tar emot bunten och börjar mumla för sig själv.

KARL SCHERB
(Mumlande för sig själv)
Jönköping...?

Karl tittar upp från papperna på Eriksson.

KARL SCHERB (Cont'd)
(Med tysk brytning)
Jönköping of Gefle... Is that correct?

ERIKSSON
(Med svensk brytning)
Öhh... Yes! I have not changed her name yet... I bought her a few month ago!

Karl nickar och ser ned i papperna och läser vidare. Efter några sekunder tittar han upp från papperna och ser Eriksson i ögonen.

KARL SCHERB
(Med tysk brytning)
Well, herr kapitän, you don't have to worry about what to call her because we will sink her!

Eriksson rycker förvånat till

ERIKSSON
(Förvånat med svensk brytning)
Eh... Why?

Karl Scherb viftar med dokumenten.

KARL SCHERB

(Med tysk brytning)

According to these documents you have enough cognac and champagne in your hold that you can supply the Tzars entire army, and how would that look like if our brave soldiers had to fight against a drunken army?

ERIKSSON

But we can sail her to a german port and unload her, she is uninsured and I lost an other ship last year.

KARL SCHERB

Well, very unfortunately for you but that has nothing to do with us. You know it is a war going on and you no the rules...

Karl ser hastigt ned i papperna på nytt. Han ser åter på Eriksson när han hittat det han letat efter.

KARL SCHERB (Cont`d)

And you have made ten trips this year, you have made enough money to by three new ships.

Karl sträcker fram papperna mot Eriksson som osäkert tar emot dom. Karl slår ihop klackarna och gör en honör.

KARL SCHERB

Kapitän!

Karl vänder sig mot leutnanten.

KARL SCHERB

(Tyska)

Se till att få över deras besättning hit och sänk henne sedan.

Karl börjar gå mot ubåtstornet. Leutnanten slår ihop klackarna med en smäll

LEUTNANTEN

(Tyska)

Ja kaptenslöjtnant!

Leutnanten skiner upp och blir entusiastisk av ordern. Han ler syniskt mot Eriksson. Sedan vänder han sig mot ubåtstornet.

LEUTNANTEN (cont´d)

(Tyska, ropar)

Skicka upp vakten med sprängladdningar!

VAKTEN i ubåtstornet svarar.

VAKTEN I TORNET
Ja leutnant!

KLIPP TILL

EXT. ÖPPET HAV-SVAG GRYNING.

Jönköpings roddbåt rors tillbaka mot ubåten. I den sitter Jönköpings besättning, förutom kapten Eriksson som står på ubåtens däck, och tre ubåtsmatrosar. Jönköping ligger övergiven med seglen hängandes slappt. När roddbåten nästan är framme vid ubåten hörs en skarp knall och träbitar och annan bråte syns flyga från Jönköping. Svart rök bolmar upp från henne och hon får snabbt slagsida och börjar sjunka.

Scen 2

EXT. ARBETSPLATS UNDER VATTNET

Tidigt 90-tal (1993). En dykhjälmsförsedd yrkesdykare, PETER 22, skär under vattnet i en stålbalkskonstruktion. Det blixtrar och fräser. Man hör hans metalliska bubblande andetag. Hans utandningsluft bubblar mot ytan. En bit av den grova balken faller ned då den är avskuren. Peter talar i sin hjälm med en dykskötare, JÖRGEN 30 (endast Jörgens röst hörs i denna scen).

PETER

Ja, jag är klar!

Det går några andetag innan han får svar. En metallisk röst svarar honom.

JÖRGEN

Ja men kom upp då, det är ju snart lunch!

PETER

Ok, ta hem på slangen då!

Peter drar sig fram efter balkkonstruktionen tills han kommer fram till en stege. Han klättrar upp.

Scen 3

EXT. BROARBETSPLATS/ARBETSPONTONER - VINTERDAG

Peter sitter ned och Jörgen tar av honom hjälmen. Peter är fuktig och rufsigt i håret. En uppenbar brobygggarbetsplats syns runt omkring dem, is och snö syns i bakgrunden.

JÖRGEN

(glatt)

Det där klarade du fint grabben, nu behöver vi inte jobba över i kväll.

Jörgen håller i dykhjälmen i händerna. Peter sträcker uppmanande fram sina gummihandsklädda händer mot dykskötaren.

PETER

(sammanbitet av köld)

Se till och få av mig de här nu, jag fryser så in i helvetet.

Jörgen ställer ned dykhjälmen bredvid Peter och börjar ta av vikter och dykarsele.

JÖRGEN

Tro det, du har varit nere i nästan fyra timmar och med tanke på hur kallt det är här uppe...!

Scen 4

INT. ARBETSBOD - DAG

Peter och Jörgen kommer in i en arbetarbod. Jörgen går in till värmeskåpet som han öppnar och tar fram två matlådor, han bränner sig och viftar med handen efter han ställt ned dem på bordet. Peter tar av sig dykdräkten i bakgrunden och byter om till vanliga arbetskläder. Jörgen slänger in sin mössa, vantar och sin jacka i ett torkskåp som han vrider upp på full effekt, sedan sätter han sig ned och börjar pilla med sin matdosa. Peter hänger in sitt underställ i torkskåpet och sätter sig sedan han också vid sin låda.

Jörgen
(Nickar med huvudet åt det lilla kylskåpet)
Mjölken!

Peter reser sig med en suck och tar fram mjölk ur kylskåpet och ett par plastmuggar som ligger ovanpå kylskåpet. Sedan sätter han sig igen.

PETER
Undrar när chefen kommer tillbaka?

JÖRGEN
(Nickar ut genom fönstret mellan två heta tuggor)
Han... kommer där...

Peter reser sig och tittar ut genom fönstret och ser chefen, bekymrad komma balanserandes på en bräda som ligger utlagd mellan pontonen de befinner sig på och land.

PETER
(Ironiskt)
Värst vad han ser glad ut...

Jörgen tittar ut genom fönstret.

JÖRGEN
(Tuggar för fullt)
Mmm... Vi får nog... Höra vad... De sagt... Ska du se...

Jörgen dyker ned i sin matlåda igen. Peter sätter sig och tar av locket och börjar rota i sin. Efter några sekunder kommer chefen in genom dörren till arbetsboden.

Jörgen spelar upprörd, som om han härmar chefen.

JÖRGEN

(Tuggar alltjämt)

Jasså... Det är dags att komma tillbaka nu... Hela förmiddan har ju gått...

CHEFEN

Ja det tog en djäkla tid... vi måste snacka grabbar.

Chefen tar en stol och sätter sig. Både Peter och dykskötaren tittar på honom.

CHEFEN

(Tvekande)

Det är inte lätt det här... men Peter... Jag kan inte ha dig kvar, jag måste ge dig sparken!

Peter tittar lite förvånat på honom och sväljer hårt en tugga mat.

PETER

(Förvånat)

Varför då, har jag gjort något fel?

CHEFEN

Nä absolut inte, tvärt om, men de vill bara betala för två man och du har ju varit anställd kortast tid. Jag får ta alla dykpassen själv i fortsättningen helt enkelt.

JÖRGEN

(Upprörd)

Det är ju för djävligt!

Dykskötaren slänger ned sina bestick i sin matlåda.

JÖRGEN

(Viftar med händerna åt chefen)

Hur fan ska vi klara oss på två man, vi hinner ju inte med fast vi är tre?

CHEFEN

Jag har försökt att förklara det men de säger bara att vi kan ta hjälp av någon av deras gubbar om vi behöver hjälp.

JÖRGEN

Va fan vet dom för något då, åh vem tusan ska jag spela kort med?

Peter tittar besviket och tankfullt ut genom fönstret.

CHEFEN

Du får åka hem i dag om du vill, du får betalt för de dagar som är kvar den här månaden ändå.

PETER

(Uppgivet)

Jasså, ...ja det är kanske lika bra.

JÖRGEN

(Ironiskt avundsjukt)

Fy fan vilken röta, betald extrasemester...

Chefen ger Jörgen en blick och snäser av honom. Jörgen ser ned i sin matlåda.

CHEFEN

(Irriterat)

Jörgen, lägg av nu... grabben har ju blivit av med jobbet.

Chefen ser åter på Peter med mild blick.

CHEFEN (cont'd)

Det dyker säkert upp några andra jobb som jag kan skicka iväg dig på.

PETER

(Uppgivet)

Tja det är väl bara att packa och åka hem då.

CHEFEN

Du är väl inte förbannad?

PETER

(Besviket)

Näe, bara besviken men det är ju inte ditt fel.

JÖRGEN

(Upphetsat)

Jag skulle ha blivit urtokig jag. Jag skulle fan ha låtit dem veta både det ena och det andra.

PETER

(Ironiskt)

Kan du inte gå och skälla på dom då, åt mig?

CHEFEN

(Medhållande)

Ja gör det!

JÖRGEN

(Skamset)

Äh va fan... Ni fattar vad jag menar...

Peter och chefen ler mot varandra, Jörgen ser ned i sin matlåda igen. Chefen sneglar ned i deras matlådor.

CHEFEN

Hade ni hunnit äta klart?

PETER

Näe, vi hade precis börjat äta när du kom.

CHEFEN

Ja men då far vi och käkar ute någonstans, jag bjuder.

Jörgen ser glatt upp från sin matlåda.

JÖRGEN

(Glatt)

Juste!

Scen 5

INT. LÄGENHET - KVÄLL

En liten lägenhet. Vid ett skrivbord med en dator sitter en ung kvinna, HELENA 21 år, och pluggar. Man hör hur en nyckel sätts i dörren. Hon vänder sig förvånat om och tittar mot dörren. Peter kommer in i hallen med en bag i handen. Helena reser sig förvånat upp och går mot Peter som ställer ned bagen och börjar klä av sig ytterkläderna.

HELENA
(Förvånat)

Kommer du redan hem? Det är ju bara onsdag, du skulle ju komma hem tidigast i morgon kväll, ...Har det hänt något...?

Peter hänger upp sin jacka på en klädhängare i hallen och vänder sig sedan mot Helena

Peter
(Besviket)

Jag fick sparken idag, så det var lika bra att åka hem.

Helena
(Eftertänksamt)
Sparken...?

Helena kramar Peter, han kramar uppgivet, lamt, tillbaka och sedan går han förbi henne och slänger sig i soffan. Helena följer honom med blicken.

HELENA
(Undrande)
Varför då? Bara så där...?

PETER
(Smått irriterad)
Äh, va fan... De vill inte betala för en tredje gubbe...

Helena går fram till soffan och sätter sig på kanten.

HELENA
(Oförstående)

Vem vill inte betala... Chefen?

PETER

(Fortsatt smått irriterad)

Näe, bygget, platschefen... Inte fan vet jag!

Helena tittar några sekunder på Peter innan hon fortsätter.

HELENA

Vad ska du göra nu då?

PETER

(Uppgivet)

Jag får väl börja stämpla igen... Och försöka hitta något nytt.

HELENA

(Besviket)

Det var ju verkligen synd som du kämpat för att få jobbet... Men vad ska du hitta på nu då... Vi kan ju inte bara leva på mitt studiebidrag och dina stämplingspengar, det har vi ju försökt förut?

Peter tittar surmulet på Helena. Hon stryker honom över hans axel sedan ställer hon sig upp och går till skrivbordet och sätter sig ned. Peter ser tanklöst mot TV: n.

HELENA

(Tittar mot Peter)

Jag är mitt i en uppgift som jag måste få klar till i morgon, det tar väl en halvtimme... Lasse ringde och frågade om du skulle komma hem i morgon kväll, det var något domstolsarkiv ni skulle till om du var hemma på fredag.

PETER

(Rättande)

Tingsrätten!

Helena tittar frågande på Peter.

PETER

(Vänligt förklarande)

Ja tingsrättens arkiv i deras källare... För att söka efter vrak i gamla sjöförklaringar.

HELENA

Jaha...

Helena ser ned i sina böcker och fördjupar sig i sina studier, Peter sträcker sig efter fjärrkontrollen till TV: n och knäpper på den.

Scen 6

INT. ARKIVKÄLLARE - LYSRÖRSLJUS

Peter sitter vid en bänk och studerar en tjock stor dammig bok. Bredvid honom ligger staplar med liknande böcker. LASSE, 23 år, kommer ut mellan två arkivhyllor med ett par stora tunga böcker i famnen. Han lägger ned dem försiktigt på bänken och sätter sig på en stol bredvid Peter. Peter vänder blad i sin bok. Lasse slår upp en av böckerna och söker med fingret bland de första sidorna. Peter stöder sitt huvud i sina händer medan han med smått förtvivlad blick ser ned i sin bok.

LASSE

(För sig själv)

Hmm, jaha ja... Då ska vi se... Sjöförklaringar var det ja... Sidan 346...

Lasse bläddrar i boken för att komma till rätt sida.

LASSE (cont'd)

(Frågande medan han studerar i sin egen bok)

Hittar du något?

PETER

(Ruskar sakta på huvudet)

Näe...

LASSE

(Mumlande)

Plankor, brädor, vete...

Peter byter ställning och sätter sig till upprätt, han gnuggar sina trötta ögon, sträcker på ryggen och ser på Lasse.

PETER

Jaa bara ointressanta brädhögar.

Peter lutar sig fram över sin bok och söker med fingret till en speciell rad.

PETER (cont'd)

Det står här om en matros som ramlat från en båt och ned på kajen... "Föllo så svåreligen på huvudet att han genast bragdes om lifvet"

LASSE

Aj då, det måste ha gjort ont!

Peter lutar åter sitt huvud i sina händer och försjunker i texten.

PETER

(Frånvarande)

Mmm

Lasse vänder blad, läser längs listan på sjöförklaringar och reagerar på något.

LASSE

(Fundersamt)

Jönköping... Har inte du pratat om den förut?

Peter tittar upp från sin bok.

PETER

Jo, det stod en kort notis om den när tidningen hade det där vrakreportaget, men den ligger ju i Finland någonstans, och cognac vet man ju inte hur det har klarat sig.

LASSE

(Eftertänksamt)

Cognac var det ja... Hon finns med här, jag slår upp den på en gång...

Lasse bläddrar i boken för att komma till rätt sida. När han hittat den läser han under några ögonblick.

LASSE

(Exalterat)

Hmm... Wow! Läs det här!

Han vänder upp boken mot Peter som tittar upp ur sin egen och drar Lasses bok till sig.

PETER

Vadå, få se!

Lasse ler triumferande, Peter läser tyst i några ögonblick.

Peter (cont'd)
 (Försjunket)
 ...47 fat cognac... Och här är det 20 fat cognac till!

LASSE
 (Förvånad)
 Va, var det fler?

Lasse sträcker sig för att se i boken.

PETER
 (Exalterat)
 Fler...!? Här har vi 17 fat vin också... Och 50 lådor champagne!
 Peter pekar på texten i boken.

PETER (cont'd)
 (Häpet)
 Ser du vikterna som står bredvid?

LASSE
 (Oförstående)
 ...32 komma 587 kg...?

PETER
 Näe, det måste vara 32 587 kg! 32 ton!

Lasse och Peter tittar på varandra. Lasse ser förvånad ut, Peter uppspelt. De dyker ned i boken på nytt.

PETER (cont'd)
 47 fat á 32 ton och 20 fat á 16 ton, det blir...42...48 ton! Hur många fat är det då?

LASSE
 (Snabbt utan att tänka)
 67!

PETER
 (Fundersamt)
 Hur mycket är 48 ton cognac då tro?

Lasse nästan hoppar på sin stol av upphetsning över deras fynd.

LASSE
Massor!

PETER
Ja fan, det måste vara flera tusen liter..

LASSE
(Entusiastiskt)
Står det inget vad vinet och champagnen väger?

PETER
Jo... Kolla! Vinet ca 5 ton... och champagnen...sju och halvt ton!

LASSE
(Drömmande)
Undrar om det går att dricka fortfarande?

Peter tittar utmanande på Lasse.

PETER
(Lugnt)
Det är väl därför vi sitter här och letar värdefulla laster, nu har vi ju hittat en, nu är det väl bara börja leta och ta reda på det.

LASSE
(Överraskad)
Ska vi...? Ja det vet väl du bäst, du har ju sökt efter vrak förr... Men hon ligger ju i Finland säger du.

PETER
Det kanske står i texten vart hon ligger, den är ju flera sidor lång..

Lasse får ett drömskt uttryck i ansiktet.

LASSE
(Svarar på sin egen fråga)
Ja det gör vi! Och jag tycker vi skiter i de andra vraken nu när vi hittat rena rama guldgruvan!

Peter börjar läsa i boken igen, Lasse lutar sitt huvud i handflatan och ser in drömmande in i väggen.

PETER

Ja det kan vi nog göra... Få se vad det står mer då...?

LASSE

Vänta bara tills Johnny får höra det här..

Scen 7

INT. CAFÉ - VINTERDAG

År 1993. Peter och Lasse sitter på ett Café, de har fika framför sig på bordet. I bakgrunden finns personer vid andra bord. Peter dricker ur en kaffemugg, Lasse spanar mot dörren. In kommer JOHNNY, 23 år, Lasse vinkar åt Johnny som ser de båda och sätter kurs mot deras bord.

LASSE

(Upphetsat)

Nu kommer Johnny!

Peter sätter ned muggen och hejar på Johnny när han kommer fram till bordet.

PETER

Tjena!

Johnny tar av sig jackan och hänger den över en stol.

JOHNNY

Hej!

Johnny sätter sig ned.

LASSE

Hej, hej!

JOHNNY

(Undrande)

Vad har ni hittat på nu då?

Jonny nickar menande åt Lasse.

JOHNNY (cont'd)

(Frågande till Peter)

Lasse lät ju alldeles till sig..

LASSE
(upphetsat)
Ja, det är jättespännande!

PETER
Ja faktiskt, det är djäkligt spännande.

LASSE
(Frågar Johnny)
Jag kan gå och beställa så kan Peter läsa för dig, vad vill du ha?

JOHNNY
(Tvekande)
Öhh... Kaffe och... Mmm...

LASSE
Skynda dig, vi har inte hela dagen på oss.

Lasse reser sig upp och är beredd att spurta iväg och beställa åt Johnny.

JOHNNY
Ja en salami-brie macka då...

Lasse slår ut med armarna.

LASSE
(Sarkastiskt)
Kunde du inte ha valt något dyrare...?

Johnny viftar med armarna åt Lasse.

JOHNNY
Ja men du frågade ju vad jag ville ha!

LASSE
(Smått irriterad)
Ja ja...

Lasse går iväg mot disken. Peter plockar med några papper.

JOHNNY
(Frågande)
Vad är det ni har i görningen nu då?

PETER

Ja... Jag ska bara få papperna i rätt ordning...

Peter sorterar snabbt de kopierade papperna och harklar sig lite.

PETER

(Tvekande)

Jaha ja... Då ska vi se... Jo vi har ju varit i tingsrättsarkivet några dagar och läst gamla sjöförklaringar...

JOHNNY

(Nyfiket)

Jaa, har ni hittat något intressant då?

PETER

Jo det kan man ju säga... Lyssna på det här!

Peter börjar läsa ur de kopierade papperna.

PETER

Rådhusrätten Gefle, härmed får jag värdsamt... Bla bla, sjöförklaring angående motorfartyget Jönköpings sänkning av undervattensbåt från Gefle till Rauma... Bla bla... Fartyget var oförsäkrat... Osv... Lasten bestod i sin helhet av 92 109 kilo... Bland annat 67 fat cognac till en vikt av 49 000 kg!

Johnny ser frågande ut. Peter tittar på honom innan han ser ned i papperna på nytt och söker med fingret. Lasse kommer tillbaka med Johnnys beställning, ställer ned smörgåsen och kaffet på bordet framför Johnny och sätter sig snabbt.

LASSE

(Frågar Peter)

Har du läst?

PETER

Jag håller på... Jag väntar på att Johnny ska smälta det hela innan jag fortsätter...

LASSE

Bra, bra...

JOHNNY

Fortsätter...!? Finns det mer?

PETER

Ja visst...

Johnny lutar sig bakåt och får en häpen uppsyn som om han börjar förstå vad han får uppläst för sig. Peter fördjupar sig i papperna på nytt.

PETER (cont'd)

Hmm... jaa... vart var vi... Jo! Här ser du... 17 fat vin som väger 5 088 kg! Och... Sist men inte minst då... 50 lådor champagne till en vikt av 7 500 kilo!

Peter tittar upp på Johnny. Lasse ler mot Johnny. Johnny tittar på dom båda, tankarna far runt i hans huvud.

JOHNNY

(Betänksamt)

Hur mycket var det?

PETER

67 fat cognac som tillsammans väger mer än 49 ton! 17 fat vin som väger 5 ton och 50 lådor champagne till en vikt av 7, 5 ton!

JOHNNY

(Betänksamt förvirrad)

Hur många liter cognac blir det... Och hur många flaskor champagne är det?

LASSE

Vi vet inte än men en djävla massa måste det bli!

PETER

Ja vi får ta reda på det på något sätt.

JOHNNY

Ja men vadå... Hade ni tänkt leta reda på... Vad hette båten?

PETER

Jönköping!

JOHNNY

Jönköping... Men vet ni vart hon ligger då?

PETER

Det framgår ganska tydligt av sjöförklaringen, här!

Peter håller upp bunten med kopierade papper. Han sträcker över den till Johnny som tar emot och börjar bläddra. Han läser under tystnad några sekunder. Peter dricker i sin kaffemugg. Lasse stuttsar otåligt med ena benet. Johnny tar

sin kaffemugg utan att titta på den, han är försjunken i papperna. Lasse orkar inte vänta längre så han stöter till Johnny på armen så att han spiller kaffe på bordet.

LASSE
(Uppspelt)
Spännande va?

Johnny tittar snabbt och irriterat på Lasse, som om det var något han kunde vänta sig av honom. Han tar en servett och lägger över kaffefläcken.

PETER
Ja vad tror du?

LASSE
Ja vad tror du?

Johnny tittar på dom båda och, irritationen är borta, han ler.

Johnny
(Småskrattandes)
Tja vad säger man, det verkar ju vara en riktig skatt... Men hur vet vi att det har klarat sig då?

Johnny ser ned i papperna och bläddrar lite fram och tillbaka.

PETER
Det vet vi inte... Men det lär vara bättre att bara hitta en brädhög och kunna konstatera åtminstone det, än att fundera resten av livet om det kanske fanns något där nere som var värt att plocka upp... Den mesta informationen finns ju i sjöförklaringen... Frågan är egentligen om det redan är bärgat... Men det är inget man hört talats om.

LASSE
(Entusiastiskt)
Jag tycker vi försöker leta reda på henne!

PETER
(Eftertänksamt)
Ja men det är en hel del vi måste ta reda på först... Och så måste vi ha pengar...

JOHNNY

Men hur mycket kan det vara värt då...?

Johnny tar sin smörgås och tar en rejäl tugga, den här gången tuggar han snabbt.

LASSE

(Fundersamt)

Ja vad kan det vara värt... Jag hade inte tänkt så långt...

Lasse sträcker sig efter sin kaffemugg och dricker eftertänksamt.

PETER

Jag kan försöka ta reda på det... Det borde röra sig om några tusen spänn per liter cognac... Men om ni vill vara med så måste vi dela upp arbetsuppgifterna...

Lasse får ett förvånat uttryck och avbryter snabbt Peter.

LASSE

(förvånad)

Vara med...!?

Lasse ilsknar till.

LASSE (cont'd)

Det är klart jag ska vara med, det var ju jag som hittade henne!

Lasse ställer ned kaffemuggen på bordet med en smäll. Peter ger Lasse en lång blick.

PETER

Vi var väl ändå två där nere...?

Lasse får ett mildare uttryck.

LASSE

(Skamset)

Äh, du vet vad jag menar.

Peter blir märkbart irriterad över Lasses utspel. Han vänder sig mot Johnny.

PETER

Ja vad säger du då, vill du vara med?

JOHNNY

Ja det är klart att jag vill vara med!

Lasse dunkar till Johnny på armen igen som spiller ut kaffe på bordet igen. Johnny ser surt på Lasse.

LASSE

(Glatt)

Va kul, vi ska ut och leta vrak tillsammans!

Johnny, med en uppgiven blick, tar en ny servett och torkar upp kaffebläcken.

PETER

Ok, jag startar dykfirman som vi talat om. Så får vi försöka få in pengar genom den så att vi kan fara ut och leta.

Peter nickar mot Lasse.

PETER (cont'd)

Eftersom du redan är byggare och sportdykare så får du väl helt enkelt gå som lärling för mig så länge, tills du kan gå kursen själv. Helena kan ju bokföra så jag ber henne sköta den biten.

Johnny ser frågande ut.

JOHNNY

(Frågande)

Vad ska jag göra då?

PETER

Ja men du behövs ju på land, du får bli vår dykskötare helt enkelt!

JOHNNY

(Fundersamt för sig själv)

Dykskötare...?

Scen 8

INT. HÖGSKOLA, CAFÈ - DAG.

EXT 1. GATA - DAG.

EXT 2. MASSAINDUSTRY - DAG:

Högskolecafé, mycket människor rör sig bland borden och i korridorerna i bakgrunden. Vid ett av borden sitter Helena med anonym kvinna, BETTAN 22. En tredje ung kvinna lämnar just bordet med läroböcker i famnen. De ler mot varandra och man ser att de säger hej då men det hörs inte på grund av omgivande sorl med ljud. Helena och Bettan fortsätter att prata utan att man kan höra vad som sägs. Deras samtal går att urskilja från omgivande ljud. Helena är mitt i en mening.

HELENA

...Jaha, ja då har ni er framtid utstakad då!

Helena och Bettan skrattar lite socialt.

BETTAN

(Intresserat)

(Dalmål) Men jag hörde något om att din kille jobbar som dykare?

HELENA

(Smått generad)

Ja... Jo det stämmer... Han har egen firma...

KLIPP TILL

EXT 1. Stadsgata, gatbrunnshål: (Helena och Bettans samtal fortsätter i bakgrunden) Peter kommer upp ur en kloakbrunn. Johnny och Lasse tittar oroligt på honom om de ska behöva hjälpa honom upp ur brunnen. Peter har en dykardräkt på sig men ingen övrig dykutrustning, han är indränkt i obestämbare kloaksörja och gammalt toapapper. Johnny, som har långa gummihandskar på sig, drar bort sörjan och toapappret som fastnat på Peter, det är uppenbart att han varit nere i en kloak. Johnny och Lasse grimaserar som om det luktar illa.

BETTAN

Men gud vad spännande... Men vad gör han då liksom... Utbildar han...?

HELENA

Näe, han gör andra jobb...

KLIPP TILL

INT. Caféet: Helena och Bettan sitter vid sitt bord.

HELENA (cont'd)

... Han brukar säga att han får göra skitjobb som ingen annan vill göra.

BETTAN

(Oförstående)

Ja men vadå liksom... Andra jobb... ?

KLIPP TILL

EXT 1. Gatan: (Helena och Bettans samtal hörs i bakgrunden)
Lasse spolar Peter med en högtrycksslang. Peter står med armarna rätt ut, dykardräkten på, och kniper hårt med ansiktet för att inte få skit i ögonen eller munnen.

HELENA

(Tvekande)

Nä men... Du vet... De brukar ringa mitt i natten och vill att han ska komma och titta på någon båt som... Gått på grund kanske... Det är ganska mycket jobb på industrierna här i kring också...

KLIPP TILL

INT Caféet: Helena och Bettan sitter vid sitt bord. Bettan lutar sig fram mot Helena.

BETTAN

(Beundrande)

Gud vad häftigt... Tänk och få jobba med något som man verkligen är intresserad av...

KLIPP TILL

EXT 2. Rykande het lut-/massabassäng: (Helena och Bettans samtal fortsätter i bakgrunden). Peter, i full dykutrustning, kommer uppklättrandes på en stege ur bassängen. Lasse och Johnny hjälper honom upp på en greting. Peter faller fullständigt utmattad av värme ned på gretingen. Det ångar om honom. Johnny tar snabbt av honom dykhjälmen. Peters ansikte

och hår är sjöblött av svett. Johnny ställer snabbt ned hjälmen och viftar med händerna som om han bränt sig.

BETTAN (cont'd)

... Men är det inte kallt att hålla på och dyka så där...

Peter ser svimfärdig ut, han viftar lamt med sin gummihandsklädda hand mot huvudet. Lasse spolrar med en vattenslang vatten över Peters huvud.

HELENA

Jo... Ibland är han kall som ett kylskåp hela natten... Men vissa gånger är han fullständigt utmattad för han dykt på något varmt ställe... Då brukar han somna direkt när han kommer hem...

KLIPP TILL

INT. Caféet: Helena och Bettan sitter vid sitt bord.

BETTAN

(Frågande)

Dyker han inte och letar vrak och så... ?

HELENA

Jo faktiskt, det är väl egentligen därför han håller på... Han letar ju faktiskt efter ett vrak med en massa cognac på...

BETTAN

(Förvånat)

Cognac?

HELENA

Mmm, från 1916 eller nåt sånt...

BETTAN

Jaha... Har han tid och dyka omkring och leta efter det då om han jobbar?

HELENA

Nä... det går inte till så. Han letar i gamla arkiv när han är ledig och samlar ihop så mycket information som möjligt om vart vraket kan ligga. Så att han kan få någon att satsa pengar för det kommer att kosta en väldans massa... Och med tanke på att jag sköter bokföringen så vet jag att det inte finns speciellt mycket pengar över till sådana saker.

BETTAN

(Fundersamt)

Jaha... Men är cognacen värd en massa pengar då?

HELENA

Ja den kan vara... Men de måste ju hitta vraket först och det är inte säkert att cognacen går att dricka längre.

BETTAN

Nähä...

Scen 9

INT. KONTOR - DAG

Peter sitter vid ett skrivbord på ett litet kontor. Han håller ett papper i händerna som han skrivit. Han läser det en sista gång innan han ska lägga det i ett kuvert.

ANGLE närbild på brev.

Adresserat till: "Bundes Militär Archiv, Freiburg, Germany"

Text: "Dear sir, I'm searching for a wreck named Jönköping. She was sunk by the German submarine U - 22 the 3 rd November 1916 off Rauma, Finland. I wonder if it is possible to get copies for the actual date from the submarines logg book?"

Underskrift: "Peter Lindberg, Gävle, Sverige"

Peter stoppar ned brevet i kuvertet och slickar igen det. Sedan skriver han adressen, Bundes Militär... På kuvertet.

Scen 10

INT. VOLVOKOMBI - VINTERDAG

Lasse kör sin volvo i stadstrafik, Johnny sitter bredvid.

LASSE

Jag tycker vi säger det till honom.

JOHNNY

(Oroligt)

Ja men hur då...? Vi kan ju inte bara säga att vi tycker att han bestämmer för mycket... Då blir han väl förbannad..

LASSE

Ja men vad ska vi göra då?

JOHNNY

Jag vet inte... Undrar varför han tyckte det var så viktigt att träffas nu?

LASSE

Han sa att det var dags för ett möte så han lär väl ha något viktigt att säga.

KLIPP TILL

EXT. GATA - VINTERDAG

Peter står och väntar på att Lasse och Johnny ska komma. Lasses Volvo kommer svängandes runt ett hörn. Bilen kör fram till Peter och stannar. Han öppnar baddörren och tittar in mot framsätena.

PETER

Tja!

Peter sätter sig i baksätet i bilen och stänger dörren. Bilen kör iväg.

KLIPP TILL

EXT. UTANFÖR EN VERKSTADSLOKAL - VINTERDAG

Lasses Volvo med Lasse, Johnny och Peter i kommer svängandes in till en verkstadslokal. Bilen stannar, Peter slänger upp baddörren.

PETER
(Ilsket)

... Ja men hur fan har ni tänkt då?

Peter kliver snabbt och ilsket ur bilen, han slänger igen baddörren på bilen, han börjar genast gå mot verkstadslokalens ingång. Johnny öppnar sin dörr och kliver ur bilen. Lasse stänger av bilen, öppnar sin dörr och kliver också ur. Peter sliter upp dörren till verkstadslokalen och går snabbt in. Lasse och Johnny tittar på varandra över biltaket med en menande blick.

JOHNNY
(Uppgivet)
Vad var det jag sa...

Lasse har ett nervöst uttryck i ansiktet. Johnny ser mer samlad ut. De går in i verkstadslokalen.

KLIPP TILL

INT. FIKARUM - DAG

Peter står i fikarummet, märkbart irriterad, Lasse och Johnny kommer in. De drar ut stolar, hänger jackorna över stolsryggarna och sätter sig. Peter står kvar, lutad mot diskbänken.

LASSE
(Försynt)
Ska du inte sätta dig...?

PETER
(Irriterat och korthugget)
Näe, jag vill stå...

Lasse och Johnny tittar menande på varandra. Peter ser att de tittar på varandra.

PETER (cont'd)
(Irriterad)

Ja jag är förbannad... Vad då jag bestämmer...? För att jag vill att saker och ting ska hända?

JOHNNY

Sätt dig och ta det lite lugnt nu, vi vill bara tala om vad vi tycker.

PETER

(Sarkastiskt)

Ja det är just ett snyggt sätt att säga det på...

LASSE

(Försynt)

Jag sätter på lite kaffe ja...

Lasse reser sig upp och börjar dona med en kaffebryggare på diskbänken. Peter tittar på honom och suckar, han drar fram en stol och sätter sig.

PETER

Först firman... Jag har fått sett till att allt pappersarbete blivit gjort... Fast vi skulle starta firman tillsammans... Sedan Jönköping... Det är jag som gjort allt med det också hittills.

Peter slår ut med händerna och suckar.

PETER (cont'd)

(Direkt fråga till Johnny)

Har du fått fram ett sjökort än till exempel... Du har haft ett halvår på dig?

JOHNNY

(Skamset)

Näe... Jag vet inte vart jag ska leta någonstans... Sjöfartsverket hade inga...

PETER

(Menande)

Sjöhistoriska museet kanske...?

JOHNNY

(Undanflyende)

Dom hade jag inte tänkt på...

Lasse vänder sig om och tittar på Peter och Johnny. Johnny härsknar till.

JOHNNY (cont'd)

(Irriterat)

Ja jag är väl inte lika smart som dig..

PETER

(Avbryter Johnny)

Jodå... men förbannat lat.

Lasse skrattar till och nickar menande mot Johnny. Peter kastar en snabb blick mot Lasse.

PETER (cont'd)

Ja du ska inte säga så mycket, vad har du gjort då?

Lasse tittar skamset ned i golvet.

LASSE

(Skamset)

Öhh, inte så mycket kanske..

De är alla tysta en stund, de ser på varandra. Johnny suckar, tittar på Peter och bryter tystnaden.

JOHNNY

(Uppgivet)

Ja vad tycker du att vi gör då?

PETER

Det var på grund av det här som jag ville att vi skulle träffas... Jag tänkte föreslå att jag tar över Jönköping projektet...

Peter tittar på Johnny och sedan på Lasse för att se deras reaktion. Lasse tittar förvånat upp.

PETER (cont'd)

Ni är fortfarande med men till mindre del, i gengäld behöver ni inte göra något, om ni inte vill då förstås.

Johnny ser överraskad ut, Lasse misstänksam.

PETER (cont'd)

Jag tar på mig att samla in all information och ser till att vi får in pengar på något sätt... Då har jag ingen att skylla på, förutom mig själv om inget blir gjort...

Peter nickar menande mot Lasse.

PETER (cont'd)

... Och du ska ju börja på tungdykkursen om några månader... Det lär ju inte bli mycket gjort under tiden för dig då. Lasse tittar på Johnny för att få en reaktion, Johnny sitter tyst. Lasse suckar.

LASSE

(Misstänksamt)

Hur mycket skulle vi få då?

PETER

Ni får 5 procent var och jag tar 30, då finns det 60 procent över som vi kan sälja eller dela ut till dom som är med. Om inte allt skulle vara upptecknat om vi lyckas så fördelar vi det som är kvar procentuellt mellan oss tre.

Lasse och Johnny tittar på varandra som för att se vad den andre tycker. Peter studerar dem båda. Lasse lämnar diskbänken och tar stolen han satt på tidigare och sätter sig. Johnny suckar och vänder blicken nedåt.

PETER (cont'd)

Jag är inte ute efter att lura er, det bara är mitt sätt att jobba på, snabbt och på flera fronter samtidigt, så att något händer. Om jag stöter på problem så löser jag dom eller går vidare på något annat sätt... Jag kan inte bara sitta och vänta på att ni ska få tummen ur... Jag blir galen då!

Lasse ser med smala ögon på Peter.

LASSE

(Ilsket)

Ja men det var ju jag som hittade henne, borde inte jag ha rätt till mer då?

Peter får ett uppgivet uttryck och stödjer sedan pannan i handflatorna, han ruskar sakta på huvudet.

PETER

(Uppgivet)

Suck!

Peter tittar upp på Lasse som ser irriterad ut.

PETER (cont'd)

(Uppgivet)

Hur många gånger ska vi behöva älta det här, vi var båda i arkivet, på mitt initiativ... Vi gick igenom vart annat år... Att det var du som fick årsboken för 1916 var en ren slump, det kunde ju lika gärna ha varit jag...(slår menande ut med händerna) Skulle du i så fall velat att jag sprang omkring och sa att det var jag som hade hittat henne?

LASSE

(Muttrande)

Jag vill bara att rätt ska vara rätt...

PETER

(Ilsket)

Ja men vad är rätt då, ni gör ju ingenting, ska vi skita i det fullständigt då tycker du?

Peter tittar Lasse i ögonen med en intensiv blick, Lasse utmanar och ser stint tillbaka. Johnny skruvar oroligt på sig.

PETER (cont'd)

(Ilsket)

Vill ni lägga ned så är det ok med mig, jag kan genomföra det här utan er om det är så...

Peter och Lasse ser varandra i ögonen, båda viker med blicken samtidigt och ser på Johnny som blir orolig över uppmärksamheten.

LASSE

(Frågar Johnny)

Vad säger du då?

JOHNNY

(Tvekande)

...Jaa... Det är väl viktigare att vi kommer ut överhuvudtaget... Så jag kan nog tänka mig att gå med på Peters förslag.

Lasse ser stint på Johnny som vänder bort blicken genom att titta ned i bordet. Sedan tittar han på Peter och får ett mjukare ansiktsuttryck. Några sekunder under tystnad förflyter.

LASSE

Tja, vi säger väl det då... Vi går med på ditt förslag.

Johnny ser lättad ut, Peter nöjd. Peter tittar på dem båda.

PETER

Ok... Är vi vänner då?

LASSE

(Småskrattar)

Ja det är klart, har vi varit något annat?

JOHNNY

(Lättad)

Jag trodde ett tag att ni skulle ryka ihop och börja slåss...

Nu behöver jag nog det där kaffet...

Scen 11

INT. LÄGENHET-KVÄLL.

Peter och Helenas lägenhet. Peter kommer in genom ytterdörren in i hallen.

PETER
Hallå!

Peter tar av sig ytterkläderna och hänger upp dem. Helena svarar från badrummet.

HELENA
Hej, Jag är här inne!

Peter går fram till dörren och lutar tinningen mot den. Han trummar med fingrarna lite lätt på badrumsdörren.

PETER
(Försynt)
Får jag komma in?

HELENA
Ja visst jag badar bara.

Peter öppnar dörren och går in i badrummet. Peter och Helenas badrum i deras lägenhet. Helena ligger utsträckt i badkaret. Tända ljus är enda ljuskällan inne i badrummet.

HELENA
Gick det bra?

Peter går fram till badkaret och ställer sig ned på knä bredvid badkaret.

PETER
Jaa, de gick med på mitt förslag.

Peter lägger armarna som stöd på badkarskanten och stöder hakan på dem och lägger huvudet lite på sned och ser Helena i ögonen.

HELENA
Va bra!

De ser varandra i ögonen.

PETER
Är du hungrig, ska jag laga något?

HELENA
Ja gärna det!

Peter sträcker sig fram mot Helena, hon möter honom, de kysser varandra. Peter ställer sig upp. Helena ser på honom med ett svagt leende.

HELENA
(Förföriskt)

Vill du inte hoppa i en stund före... Maten kan väl vänta...

Peter ser på henne en kort sekund. Sedan knäpper han upp sina jeans och klär av sig. Helena biter sig knappt märkbart i underläppen. Peter kliver i badkaret.

KLIPP TILL

INT. SOVRUM - KVÄLL.

Peter och Helenas sovrum i deras lägenhet. Dörren till badrummet är öppen. Stearinljus är tända i badrummet. På vardagsrumsgolvet ligger två blöta handdukar. Blöta fotspår syns också på golvet. Lägenheten är svagt upplyst. I sängen ligger Peter och Helena. Peter ligger på rygg, Helena ligger på hans arm och vilar sitt huvud mot hans bröst.

PETER
Nä nu håller jag på och hungrar ihjäl, nu blir det mat!

Peter gör en ansats för att kliva upp från sängen. Helena försöker kärvänligt hålla honom kvar. Peter faller tillbaka och ser på Helena.

PETER

Vill du ha mer?

Helena ler och sträcker på sig.

HELENA

Mmm

Peter kysser henne snabbt på pannan sedan föser han henne försiktigt åt sidan så han kan kliva upp ur sängen.

PETER

Det får vänta, nu käkar vi!

Peter kliver upp ur sängen och sveper en av handdukarna som ligger på golvet runt sin nakna kropp. Helena suckar och ser efter honom. Hon får plötsligt ett "kommer ihåg" uttryck i ansiktet.

HELENA

Du har fått post i dag förresten, från den där auktionsfirman du skrev till för några veckor sedan.

Peter vänder sig snabbt om och ser på henne med en bedjande blick.

HELENA (cont'd)

Det ligger på köksbordet.

KLIPP TILL

INT. KÖK - KVÄLL.

Peter står med ett brev och läser det under köksfläkten. Han har bara en handduk kring midjan. Helena kommer också in i köket. Hon går fram till honom och lutar sitt huvud mot hans axel och sneglar lite på brevet.

HELENA

Vad står det?

PETER

Lyssna på det här: "Dear sir, Your letter arosed a big interrest at our firm. We would really like to participate in this trully great adventure. We can help you to sell your spirits on a global market. We have many years experience in

this field and we have about 5 000 clients. We have been looking through our records and we estimate that the value of the cognac might be 500 - 1000 £ per litres. The champagne and wine are much more difficult to make an estimate of, we must have examples before we can say anything. We are looking forward to a cooperation between our firms. Sincerly yours
Christopher S. Burr.

Peter tar ned brevet och vilar handen mot spisen samtidigt som han ser på Helena. Helena har ett fundersamt uttryck.

HELENA
(Fundersamt)
Stod det 500 - 1000 pund?

PETER
Jaa!

HELENA
Och du har sagt att det rör sig om fyrtitusen liter... Det blir en väldans massa pengar det...

PETER
Ja... Det blir mellan tvåhundrafemtio- och sexhundramiljoner kronor.

De ser på varandra, Peter ler. Helena ler tillbaka men får snabbt ett alvarligare uttryck.

HELENA
Men ni har inte hittat det än och ni vet inte om det är förstört eller inte... hoppas inte för mycket bara...

PETER
Lite kan man väl få drömma i varje fall?

Helena ser på honom och ler.

Scen 12

INT. VERKSTADSLOKAL - DAG

Verkstadslokalen är fylld med typiska dykprylar, dräkter, kompressor, slangar, verktyg, dykhjälm, maskiner etc. I mitten finns ett arbetsbord, runt väggarna finns arbetsbänkar och olika verktygsställ. Peter, Johnny och Lasse står runt arbetsbordet. Peter makar undan en del grejor som ligger i vägen och breder ut ett sjökort på bordet. Alla tre lutar sig över sjökortet. Peter stryker ut kortet med händerna och vilar armbågarna mot bordet.

PETER

Ok, det här har jag kommit fram till: Jönköpings kapten påstår sig blivit sänkt 4,5 sjömil utanför Relandersgrund.

Peter pekar på Relandersgrundet och för sedan pekfingret ut till den position som är aktuell, han pickar med fingret.

PETER (cont'd)

Här!

Lasse avbryter Peter.

LASSE

Vänta!

Lasse tar upp en blyertspenna från bordet och ger till Peter. Peter tar emot pennan och gör ett kryss där han tidigare pickade med fingret.

PETER

Av ubåten loggbok får vi fram en annan position...

Peter tar en linjal, passare, och mäter ut en position på sjökortet.

PETER (cont'd)

Här!

Han gör ett kryss med pennan på positionen.

PETER (cont'd)

Som ni ser så är denna position norr om den position som
Jönköpings kapten uppgett för sänkningen.

Peter tittar på dem och Lasse och Johnny nickar medhållande.

PETER (cont'd)

I en tidningsintervju så säger en i Jönköpings besättning att
de åkte söderut efter att de kommit ombord på ubåten.

JOHNNY

(Fundersamt)

Ja det verkar ju skumt... Det är ju åt fel håll... Möjligheten
finns väl att besättningsmannen kan ha tagit fel?

PETER

Jag tror inte det för i tidningen stod det att han var säker
på sin sak då han sett på ubåtens kompass att de åkte söderut.

LASSE

Ja men vem har rätt då?

Peter tittar på dem båda, och ler finurligt.

PETER

Ja vem tror ni?

LASSE

Det är ju en... tio sjömil mellan positionerna... Det blir ju ett
enormt sökområde om vi inte vet.

JOHNNY

Jag tror att ubåtens position stämmer bäst.

PETER

Ja jag lutar åt att tro det också.

JOHNNY

Ja med tanke på tysk perfektionism så...

PETER

Ja framför allt hade de ett navigationsbefäl och ett navigationsbiträde som hade som enda uppgift att hålla reda på vart de var.

LASSE

Ja med då så, vi lägger upp sökområdet kring ubåtens position!

PETER

Jaa... Men då är det bara ett problem kvar... Det största antagligen... Pengar!

Alla tre tittar på varandra.

JOHNNY

Kan vi inte annonsera i Dagens Industri eller något...?

PETER

Jaa... Det kanske inte är så dum idé.

LASSE

Men det är väl inte så smart att avslöja något genom en annons... Det kan ju dyka upp riktiga skummisar!?

PETER

Ja jag är då beredd att ta den risken, vi måste ju få ihop stålarna på något sätt. Vi har ju slitit några år nu och ändå inte fått ihop så att det räcker.

Scen 13

INT. KONTOR - DAG

I ett enklare kontor sitter CLAES BERGVALL 50 år vid sitt skrivbord. Han läser en finanstidning som ligger utvikt på skrivbordet. Han vänder blad och ser en annons om att investera pengar i ett vraksökningsprojekt. Han följer med fingret i texten, när han läst den korta annonsen lutar han sig tillbaka i sin kontorsfåtölj och funderar några sekunder. Sedan tar han telefonen och slår telefonnumret som står i annonsen. Peter svarar i andra ändan.

PETER

(Endast röst)

Peter!

CLAES

Ja hej, mitt namn är Claes Bergvall och jag ringer angående annonsen om att satsa pengar i ett vraksökningsprojekt.

PETER

(Endast röst)

Ja då har du kommit rätt.

CLAES

Stämmer det att ni ska leta efter cognac och champagne i ett fartygsvrak?

PETER

(Endast röst)

Jaa, det låter kanske väl exotiskt men det stämmer faktiskt.

CLAES

Men hur vet ni att det fortfarande går att dricka då?

PETER

(Endast röst)

Det vet vi inte, men vi lär aldrig få reda på det heller om vi inte letar efter det och åtminstone kan konstatera att det är förstört. Det är en fråga om en chansning, en risktagning helt enkelt.

Claes lutar sig bakåt i sin stol.

CLAES

...Hmm, ja det är ju riktigt...

Claes lutar sig fram och studerar annonsen på nytt.

CLAES

Finns det köpare på det här om det skulle vara drickbart?

PETER

(Endast röst)

Jag har varit i kontakt med några auktionsfirmor runt om i världen och bara det är helt så ska det inte vara några problem att få det sålt. Vad priset hamnar på beror ju på vad det är för sort och i vilket skick det är. Experter har dock sagt att de har svårt att tänka sig att champagnen skulle ha klarat sig men att det antagligen inte ska vara något fel på cognacen. Eftersom det rör sig om mer än fyrtiotusen liter och värdet ligger någonstans från ett par tusen och uppåt kan det ju vara väsentliga summor vi pratar om i slutändan.

Claes tar en penna och skriver 40 000 på ett papper, han gör sedan ett "X" märke och skriver 2 000 efterföljt med ett "=" (lika med) tecken. Efter lika med tecknet skriver han 80 000 000.

CLAES

(Drömmande)

Ja det blir ju mycket pengar det... Men hur mycket pengar behöver ni för att kunna leta efter vraket?

Claes skriver "40 000 X 3 000 = 120 000 000 kr!!!" på samma papper som förut, under summan stryker han två snabba streck som för att försäkra sig om att han ser rätt.

PETER

(Endast röst)

Jag skulle tro att vi klarar oss med hundratusen i ett första skede.

CLAES

Vad skulle det vara värt om jag kan få fram den summan, jag har nämligen inte pengarna själv?

PETER

(Tvekande, endast röst)

Ja det får vi diskutera, men något ska vi väll kunna komma fram till så att alla blir nöjda. Vi kanske skulle kunna träffas så att jag kan informera lite mer om projektet?

CLAES

Ja visst, vi kan träffas nu på en gång, jag har kontor vid Värtahamnen...

Peter avbryter snabbt.

PETER

(Endast röst)

Nja jag håller till i Gävle och jag ser på telefonnumret att ni sitter i Stockholm, så det kan bli tidigast i morgon någon gång, jag tar med mig mina två kollegor också.

CLAES

Jaha, i Gävle... Ja men åk ner hit då så kan du väl ringa när ni är här i Stockholm så kan jag förklara vägen då.

PETER

(Endast röst)

Ja, ok, vi försöker komma ned vid lunch.

CLAES

Det blir jättebra det, vi ses i morgon då!?

PETER

(Endast röst)

Ja vi säger det, vi ses i morgon då?

CLAES

Ja det gör vi, hej då!

PETER

(Endast röst)

Ja hej då!

Claes lägger på luren och tar genast fram sin telefonbok och börjar bläddra i den.

Scen 14

EXT. GAMMAL INDUSTRIBYGGNAD - DAG

Utanför en gammal industribyggnad står bilar parkerade. Ut genom en dörr kommer Johnny, Lasse, Peter och sist Claes. Peter vänder sig om och skakar hand med Claes i dörren.

PETER

Ja vi ska väl bara fundera lite så hör vi av oss.

CLAES

Ja gör det.

Lasse och Johnny skakar i tur och ordning också hand med Claes och morsar. De säger hej då till varandra. Claes går in i byggnaden igen. Trion går mot en Ford Granada kombi som med sina dekaler är den uppenbara firmabilen. Peter låser upp och kliver in. Lasse och Johnny sätter sig också.

KLIPP TILL

INT. FORD GRANADA - DAG.

Peter, Lasse och Johnny sitter i bilen efter mötet med Claes. Peter sitter på förarplatsen, Lasse sitter bredvid och Johnny sitter i baksätet. Peter vänder sig mot Lasse och Johnny.

PETER

(Frågande)

Nå vad tycker ni?

Lasse och Johnny tittar på varandra.

LASSE

Ja jag vet inte jag, vi vet ju inte så mycket om honom.

JOHNNY

Näe, det känns ju lite skumt, han var ju lite väl duktig på att snacka.

PETER

(Övertygande)

Ja men han kan ju skaffa fram pengar och en lämplig båt, är inte det viktigast?

Johnny
(Uppgivet)

Men han ska ju ha så stor del... 20 procent!

PETER
(Vresigt)

Har ni någon bättre idé då?

LASSE
Näe men jag gillar inte att vi ska blanda in utomstående..
Finnen som äger båten vet vi ju ingenting om.

PETER
Ja men vi har ju försökt det mesta, köpare finns det ju men inga som är villiga att satsa några pengar innan vi fått upp något.

Alla tre är tysta några sekunder och funderar för sig själv.

JOHNNY
Är det inga fler som ringt på annonsen då?

PETER
Några stycken men inget som har lett till något konkret.

Johnny ler uppgivet och rycker på axlarna. Sedan lutar han sig bakåt i baksätet och ser ut genom sidorutan. Peter tittar på Lasse som ser ut genom sidorutan i fram.

LASSE
(Uppgivet muttrande)
Gör vad du tycker är bäst... Det är ju du som bestämmer..

Peter ser på Lasse först och sedan på Johnny. Båda ser ut genom respektive fönster. Peter ler och sträcker sig sedan fram och vrider om startnyckeln, bilen startar. Han ser sig om bakåt och lägger i backen och börjar backa.

PETER
Ja men då kör vi då!

Scen 15

EXT. ÖPPET HAV - DAG

Det är försommar, solen gnistrar i vattnet. Ett ensamt fartyg ute på öppet hav, inget land i sikte. Peter står i fören på expeditionsfartyget och tittar ut över vattnet, på däck ligger allehanda dykrelaterad utrustning. Alla dörrar och fönster är öppna så man kan skönja att det finns flera personer ombord. Johnny kommer ut genom en dörr och går fram till Peter. Han vänder sig snabbt om när Johnny är alldeles bakom honom. Han vänder tillbaka blicken ut mot havet. Johnny kommer upp bredvid honom och ser också ut över havet. Båda ser ett kort ögonblick ut över havet under tystnad. Peter bryter tystnaden.

PETER

Ja vem kunde tro att vi verkligen skulle komma iväg!?

Johnny

(Nickar långsamt)

Mmm...

PETER

Det är en överklig känsla...

Peter vänder sig mot Johnny.

PETER (cont'd)

Jag kan liksom inte fatta det.

Johnny ser på Peter.

JOHNNY

Vi är snart framme så det är bäst att du gör det. Det är nog dags att börja styra upp det hela...

PETER

Ja du har nog rätt, det är väl lika bra vi går in och får ordning på allting.

Johnny nickar och de vänder båda om och börjar gå mot styrhytten.

KLIPP TILL

INT. BRYGGA/KAJUTA - DAG

Peter och Johnny kommer in genom den öppna dörren. På bryggan finns Lasse och Claes. MARKU 35 år (Errol Flyn-typ med solglasögon), den finske kaptenen, står vid rodret med bar muskulös överkropp. Framför Marku står en öl på instrumentbrädan. Peter ser sig omkring på bryggan.

PETER

Vi kan inte ha så långt kvar nu va?

Marku lutar sig fram över den kombinerade radarn och GPS: en och läser av skärmen.

MARKU

(på knagglig finsk-engelska)

We have about twenty minutes left to the area.

PETER

Good!

Peter nickar åt Claes som står och reder ut en bunt med pappersformulär och ett sjökort. Lasse tittar på.

PETER (Cont'd)

Lasse kan väl hjälpa dig med det där så får trimixdykarna hjälpa mig med att förbereda släpsonaren.

Claes nickar.

CLAES

Ja vi grejar det här.

Claes och Lasse fortsätter med papperna och sjökortet och fördjupar sig i en konversation. Peter nickar åt Marku.

PETER

(Leende)

Keep her stedy!

Marku tar en snabb klunk ur sin ölflaska och ställer tillbaka den på instrumentbrädan.

MARKU
 (Flinande på knagglig finsk-svenska)
 Jaa, inga problem!

Inne i kajutan sitter trimixdykarna JOHAN 27 år, och CARL 30 år och läser respektive pillar med en undervattenslampa. De tittar upp när Peter och Johnny kommer in i kajutan. I kajutan finns några väskor och andra attiraljer. På ett bord vid en av sofforna står en dator uppriggad.

PETER
 Nu är det dags grabbar, Johnny ska starta upp systemet så vi ser att det fungerar. Ni kan väl hjälpa mig att sjösätta sonarn.

JOHAN
 Ja visst, säg bara vad vi ska göra.

CARL
 Hur långt är det kvar?

PETER
 Vi är i framme i sökområdet om så där en 20 minuter.

Johan och Carl reser sig upp och lämnar plats åt Johnny som sätter sig vid datorn.

JOHNNY
 (Fundersamt)
 Jaha, då ska vi se..

Peter tittar frågande på Johnny som tittar upp och flinar.

JOHNNY
 Det är lugnt, jag fixar det här.

KLIPP TILL

EXT. AKTERDÄCK - DAG

Peter, Johan och Carl är på fartygets akterdäck. Fartyget gör sakta fart framåt. Peter håller en torpedliknande liten metalltingest med styrfenor i händerna (släpgivaren till ett side scan sonar system, kallas oftast "fisken"). Det syns att den väger ganska mycket. Johan hjälper till att lyfta den över relingen. Carl håller i en kabel som är kopplad till den.

PETER
 Är ni beredda?

JOHAN och CARL
(I kör)
Ja!

Peter firar ned släpsonarn i vattnet, Johan hjälper till. Carl matar ut kabel. Sonaren försvinner snabbt under vattenytan.

PETER
(Säger åt Carl)
Släpp inte ut kabeln för snabbt för då dyker den rätt ned i botten.

CARL
Ok!

PETER
Jag går in och kollar så att det fungerar... Jag ropar när ni ska stoppa.

Johan tar tag i kabeln och hjälper Carl. Peter lämnar akterdäck och går in i expeditionsfartyget.

KLIPP TILL

INT. KAJUTA - DAG

Johnny sitter vid datorenheten och vrider på några rattar för att ställa in sonarn. På datorskärmen syns en bild över havsbotten. Peter kommer in och sätter sig bredvid.

PETER
Hur går det?

JOHNNY
Bra, tror jag... Dom får nog hålla igen lite på kabeln snart för vi börjar närma oss botten.

PETER
Ok! Hur långt är det kvar då?

JOHNNY
Den ligger omkring 20 meter ovan botten nu men vi skulle behöva få ned den ytterligare tio meter.

PETER
Jag låter dem släppa ut en bit till då så stoppar vi sen.

Peter reser sig upp och går fram till Claes, Lasse och Marku. Johnny fortsätter att ratta. Claes hänger över ett sjökort och

drar linjer med penna och linjal. Lasse skriver något i papperna. Marku håller på och öppnar kapsylen på en ny ölflaska.

PETER

Vad har vi för djup?

Claes slänger en snabb blick på ekolodet och fortsätter med sitt göra.

CLAES

Fyrtiåtta meter!

Lasse tittar upp och ler saligt mot Peter. Peter ler tillbaka medan han rör sig mot den öppna dörren. Han ställer sig i den och ropar så att Johan och Carl på akterdäck ska höra.

PETER

(Ropar)

Stoppa kabeln!

Från aktern på fartyget svarar Carl.

Carl

(Ropar)

Vi stoppar kabeln!

Peter vänder sig mot de andra på bryggan.

PETER

(Leende)

Det går ju bra det här!

Lasse och Claes ler tillbaka, Marku höjer sin nyöppnade ölflaska till en skål och tar en klunk.

Scen 16

INT. EXPD.FRTG EN HYTT - NATT.

Peter ligger och sover i en av fartygets hytter. Han väcks av att fartyget kränger hårt. Han tittar sig snabbt omkring i mörkret som om han inte vet vart han är först. Fartygets maskiner mullrar i bakgrunden. Han svingar snabbt sina ben över slafens kant och sätter sig upp. Han gnuggar sömnen ur ögonen innan han reser sig upp. Han kör ned sina fötter i sina skor som står på golvet medan han stödjer med en hand för att parera vågrörelserna. Sedan öppnar han hyttddörren och går ut.

KLIPP TILL

INT. BRYGGA - NATT.

Peter kommer in på bryggan. På bryggan står Claes vid rodret. Johan och Carl står vid sjökortet och pappersdokumenten. Deras ansikten är upplysta av instrumentbelysningen. Fartyget kränger i vågorna.

CLAES

Juste väder va!

PETER

Hur länge har det varit så här?

CLAES

Det började bara för en stund sedan men det verkar bli värre.

Peter ser sig tankfullt omkring på bryggan. Claes parerar en våg med rodret.

CLAES (cont'd)

Det är kanske bäst att bryta snart, Lasse gick bak för att hålla koll på kabeln... Det verkar rycka ganska hårt i den.

Carl tittar upp från sina göromål vid sjökortet.

CARL

Det börjar bli dålig bild på monitorn också tydligen.

Han nickar med huvudet bak mot kajutan där Johnny sitter.
Peter ser tankfullt ut på havet genom en ruta.

PETER
(För sig själv)
Det är kanske lika bra att vi söker lä..

Peter vänder sig mot Johan och Carl

PETER (cont'd)
Det är väl lika bra att vi avbryter och far in mot kusten så
vi kan söka lä. Notera ordentligt vart vi är så vi inte missar
något när vi fortsätter, sedan kan ni ju gå och lägga er om ni
vill.

Peter vänder blicken mot Claes.

PETER
Har Marku gått och lagt sig?

CLAES
(Ironiskt)
Ja det kan man ju säga... Efter en halv låda bärs. Men han
pekade ut en liten fiskehamn innan han försvann ned i sin
hytt... Som vi kunde gå mot om vi behövde.

PETER
(Förvånat)
Jaha... Hur långt har vi dit då?

Johan tittar upp från sjökortet.

JOHAN
Det tar en och en halv timme ungefär.

PETER
Vi sätter väl kurs på den då... Jag går och hjälper Lasse att
dra upp sonaren.

CLAES
Ok, då ändrar vi kurs

Claes börjar sakta lägga om rodret. Peter går ut från bryggan.

KLIPP TILL

EXT. AKTERDÄCK-NATT

Lasse står vid kabeln till sonaren som ligger över relingen. När fartyget rullar och stampar i vågorna rycker det samtidigt i kabeln. Han ser oroligt på den. Peter kommer fram till honom. Lasse tittar på honom.

PETER

Vi halar hem på sonaren, vädret är för dåligt för att fortsätta.

LASSE

Det var på tiden, jag började bli lite orolig.

Lasse böjer sig fram och tar med vingliga ben tag i kabeln och börjar dra.

LASSE

Jag börjar ta hem så kvaljar du under tiden.

PETER

Ok!

För att förhindra att den drygt 100 meter långa kabeln till sonaren bara ska bli ett stort trassel på däck. Läger Peter den i en "kringla".

KLIPP TILL

INT. KAJUTA-NATT

Johnny sitter vid datorn i kajutan. Sakta kommer en karakteristisk bild av ett vrak fram på monitorn. Johnny lutar sig fram för att se tydligare.

JOHNNY

(Förvånat för sig själv)

Va fan...

Johnny ställer sig upp och ser sig snabbt villrådigt omkring. Hela vraket är nu synligt på monitorn. Han ser snabbt på monitorn igen.

JOHNNY

(Ropar upphetsat)

Vrak, jag tror det är ett vrak!

KLIPP TILL

EXT. AKTERDÄCK-NATT.

Peter och Lasse står på akterdäcket. Peter rätar snabbt på sig där han står och håller på och ringlar ihop kabeln. Lasse stannar upp med att dra hem kabeln och tittar bakåt på Peter.

LASSE
(Högt frågande)
Vrak?

PETER
(Högt)
Ja visst fan ropade någon vrak!?

Inne från fartyget hörs flera ropa vrak upprepade gånger.

PETER
(Högt)
Håll i kabeln!

Peter rusar iväg för att titta på monitorn inne i kajutan.

KLIPP TILL

INT. KAJUTA-NATT

Johnny står och hoppar av glädje och pekar på skärmen. Johan och Carl har kommit fram och står och tittar på skärmen med Johnny.

JOHNNY
(Upphetsat)
Vrak, vrak, det är ett vrak!

Vraket på monitorn är precis på väg ut ur bild när Peter kommer fram till skärmen och tittar.

PETER
Visst fan är det ett vrak, har du sparat?

Johnny slänger sig snabbt på datorn och trycker på enterknappen för att spara bilden på monitorn.

PETER
Har ni slängt i någon boj?

CARL
Nä visst fan!

Carl rusar ut ur kajutan för att slänga i en boj. Claes står vid rodret men vänd mot de andra.

CLAES
Är det ett vrak?

PETER
Ja visst fan är det ett vrak! Vad har vi för djup?

Claes tittar på ekolodet i upphetsning fast han redan skrivit ned djupet.

CLAES
64 meter!

Peter går fram och ställer sig bredvid Claes och ser ut genom mörkret.

PETER
(Mumlar för sig själv)
64 meter... Ja det är ju tur att vi har Johan och Carl med oss...

Han tittar på Claes, deras ansikten är upplysta av skenet från de olika instrumenten. Fartyget kränger hårt i den grova sjön.

PETER (cont'd)
Men det är väl lika bra att vi fortsätter mot land, i det här skitvädret kan vi ju inte göra något ändå.

CLAES
Näe det är riktigt... Jag styr mot den där fiskehamnen som Marku pekade ut på kortet.

Peter nickar.

PETER
Jag går och hjälper Lasse med sonaren...

Peter släpper sitt grepp om instrumentbrädan och går vinglandes mot dörren. Han möter Carl som är på väg in på bryggan igen.

CARL

Djävla väder!

KLIPP TILL

INT. KAJUTA-NATT.

Vid matbordet i kajutan sitter Lasse, Johnny, Carl och Johan och spelar kort. I taket ovan bordet hänger en taklampa av gammal fotogenmodell fast med glödlampa. Den svänger oroligt mycket i takt med vågorna. Deras spelkort på bordet åker hit och dit också. Lasse och Johnny sitter på varsin stol medan Carl och Johan sitter på soffan. Lasse och Johnny parerar rörelserna från vågorna genom att luta sig mot bordet och sedan bakåt. De slänger fram sina kort i turordning under tystnad. Taklampan fortsätter att svänga fram och tillbaka som en pendel. De sneglar alla mot den eftersom den ibland verkar kränga så kraftigt att den ska slås sönder mot taket. Plötsligt reser sig Johan upp och fångar upp lampan i en kraftig rörelse. Han krockar ur den ur sitt fäste och drar ur tak-kontakten. Det blir genast mörkt i kajutan.

JOHNNY

(uppgivet)

Jaha, och jag som hade bra kort för en gångs skull!

Scen 17

EXT. FISKEHAMN - DAG

I en enslig tom liten fiskehamn ligger expeditionsfartyget vid en brygga. Himlen är blå och solen skiner. På bryggan sitter Peter och Claes och dinglar med benen. De lutar sig bakåt och solar sina ansikten. Johnny och Lasse dyker upp på fartyget och går över till bryggan. Peter och Claes hör dem komma och de vänder sig mot dem.

JOHNNY

Nu verkar det ha lugnat ned sig därute... I kikarn ser det lugnt ut i varje fall.

LASSE

Ja, nu tycker jag att vi åker ut igen!

PETER

Ja det är väl bara att få fart på Marku då, är det någon som sett till honom?

Johnny

Han ligger nog i sin hytt och sover.

PETER

Jaha, vi lär väl väcka honom då.

Peter ser sig om på de tre och ler, införstådd med att det är han som kommer att få gå och väcka Marku.

PETER (cont'd)

Någon som känner sig manad?

Claes ställer sig genast upp. Peter ser förvånat på honom.

CLAES

Ja jag kan göra det!

Peter, Johnny och Lasse ser alla efter honom när han går ombord på fartyget.

JOHNNY

(Sarkastiskt)

Jag tror han gillar att plåga folk.

PETER
(Frågande)
Varför då?

JOHNNY
Tja han höll ju igång i natt med Marku och drack inte speciellt mycket själv, och ni såg ju nu hur snabb han var att få nöjet att väcka honom.

PETER
Äh, du inbillar dig.

Peter reser sig upp.

JOHNNY
(Muttrande)
Ja vi får väl se...

Peter ler och skakar på huvudet. De börjar gå med långsamma steg mot fartyget.

KLIPP TILL

INT. BRYGGAN - DAG.

Peter, Johnny och Lasse är på bryggan. Peter tittar i en kikare på det öppna havet som syns längre ut bland kobbar och skär. Marku kommer in på bryggan påtagligt bakfull. Claes syns i bakgrunden ute på däck. Carl och Johan dyker också upp med Claes. De börjar lossa förtöjningstamparna.

MARKU
(Vresigt)
Satan, perkele!

Peter tar kikaren från sina ögon och ser på Marku. Johnny och Lasse ser på varandra och har svårt att hålla sig för skratt. Marku blänger på dem och vrider sedan hetsigt om startnyckeln och trycker på startknappen. Maskinerna mullrar igång. Marku ser sedan surt på Peter med röda ögon.

MARKU
(Surt på knagglig finsk-engelska)
Satan, What the hell... Its to bad weather!

Peter ser förvånad ut och pekar ut mot havet med handen.

PETER

It will be calm in a short while.

Peter håller upp kikaren mot Marku så han kan se själv. Marku viftar med handen att han inte är intresserad av att titta i kikaren. Claes ger tecken att förtöjningstamparna är lossade och att de kan åka. Marku slänger i backen och fartyget far bakåt med ett ryck. De på däck håller på att ramla omkull. Sedan slänger Marku snabbt i full fart framåt och vrider samtidigt på rodret för komma ut ur hamnen. På vägen ut krockar han nästan med några bryggor som han missar med en håarsmån. Lasse och Johnny höjer på ögonbrynen åt varandra och går sedan ut från bryggan genom köket. Peter betraktar Marku och verkar oberörd av hans vansinnesfärd ut ur hamnen. Marku tittar på Peter med en trotsig blick. Sedan nickar han ut mot havet.

MARKU

(På knagglig finsk-engelska)

What do you think you will find out there, gold?

För att slippa se Marku i ögonen tar Peter upp kikaren och ser planlöst genom den ut mot havet.

PETER

(Hemlighetsfullt)

No! Something you can bye for gold.

Marku ser oförstående på Peter. Peter tar ned kikaren och ser på Marku.

PETER (cont'd)

As soon we are out on the open sea you can go to your cabin again and sleep if you want to.

MARKU

(Trotsigt på knagglig finsk-engelska)

Its my boat, you have to tell me otherwise I will not take you out there.

Peter blir påtagligt irriterad.

PETER

(Sammanbitet)

You have signed an agreement saying that you for five days will take us, with your boat, where ever we want to go, and no

questions asked! Otherwise we will not pay you the other half.
Its simple as that!

Peter och Marku blänger på varandra. Claes, Carl och Johan kommer in på bryggan. De ser att något är i görningen mellan Peter och Marku.

CARL
(Oroligt)
Wow, vad händer här då?

Marku ser på dem och flinar sarkastiskt.

MARKU
(Sarkastiskt)
He he, I was only making a joke!

Peter ser på Marku med en dyster min och går sedan ut från bryggan.

Scen 18

EXT. FARTYGET - DAG.

Havet är kavlugnt. På fartygets däck råder febril verksamhet. Johan och Carl står längst framme i fören och är beredda att hoppa i vattnet. De har dykutrustningar på sig med extra tuber hängandes under armarna och tillhörande attiraljer för trimix-dykning. På däck står en undervattensvideokamera. Johnny och Claes hjälper dem med att hålla balansen i de tunga utrustningarna. I bakgrunden syns Lasse och Marku. Peter står med de båda och säger några ord innan de ska hoppa i vattnet.

PETER

(Pedagogiskt)

Tänk på att kolla vrakets storlek och om ni kan hitta en namnbräda eller skeppsklockan så vi kan se om det är Jönköping eller inte.

JOHAN

Ja vi har förstått, men kan vi få hoppa i nu för det är djävligt varmt!

PETER

Naturligtvis! Var försiktiga.

JOHAN

Ja.

Johan vänder sig mot Carl.

JOHAN

Är du klar?

Carl nickar med bitmunstycket i munnen. Johan tar sitt munstycke i handen.

JOHAN

Då så!

Johan vänder sig mot Peter.

JOHAN

Vi ses om fyrtiofem minuter..

Johan tar sitt bitmunstycke och stoppar det i munnen. Peter klappar honom på axeln. Johan vänder sig om och tar ett kliv ut från fartyget. Han landar i vattnet med ett stort plask. När Johan visar att han är ok tar Carl ett kliv ut från fartyget och landar i vattnet med ett plask. Peter ställer sig på knä och tar videokameran som står på däck och räcker den till Carl. Johan greppar tag i nedstigningslinan som sitter fastbunden i fartyget bredvid där de hoppat i. Johan nickar åt Carl som nickar tillbaka. Johan börjar tömma sin utrustning på luft och försvinner ned under ytan. Carl följer honom på samma sätt. Peter reser sig upp och tittar på deras bubblor. Claes och Johnny står bredvid honom. Lasse och Marku kommer också fram. Marku sneglar nyfiket ned i vattnet. Peter ser på dem.

PETER

(Betänksamt)

Jaha ja, då är det bara att vänta...

KLIPP TILL

ANGLE under vattnet: Johan och Carl sjunker ned längs nedstigningslinan i det grönaktiga vattnet. Efterhand som de kommer djupare försvinner ljuset. De tänder sina starka strålkastare. Ljuset speglar sig i deras bubblor. När de närmar sig vraket på botten blir sikten plötsligt sämre. De landar på vraket. Carl tänder videokamerans belysning och börjar filma. Johan fäster en lina i nedstigningslinan från en medhavd linrulle. Johan simmar först medan han rullar ut linan, Carl följer honom tätt bakom. Sakta rör de sig framåt längs en reling. Vrakets ser ganska helt ut men en del bråte ligger i deras väg, delar av masterna etc. De fortsätter sakta framåt. De kommer till en plats där relingen är borta, bortsprängd, Johan ser rådvill ut. Han bestämmer sig för att lämna relingen och simma in över fartyget. Han fäster linan vid relingen så att de ska hitta tillbaka. Han pekar åt Carl att de ska byta riktning. Carl nickar att han förstått. Johan börjar sakta simma tvärs över vraket. Efter bara en meter dyker karmen till stora lastrummet upp. Johan tittar över kanten och lyser ned i lastrummet men ser inget pga sikten. Han vänder sig om mot Carl och tecknar att han ska vänta på vrakets däck vid karmen. Johan glider över lastrumskarmen och försvinner ned i mörkret. Efter några sekunder kommer han upp från lastrummet. Han vinkar ivrigt åt Carl att han ska följa med. Carl följer efter Johan ned i lastrummet. I kamerabelysningens sken blir tusentals champagneflaskor synliga. Carl och Johan tittar på varandra och skrattar ofrivilligt av glädje. Carl sveper runt med kameran. Han får syn på stora cognacsfat som sticker upp ur sedimentet i lastrummet. Han filmar faten, Johan glider fram bredvid honom

och inspekterar faten. Plötsligt blir Johan medveten om tiden, han kontrollerar sin dykdator och tecknar åt Carl att de måste påbörja sin uppstigning. Johan tar en champagneflaska i ena handen. Johan och Carl tar sig upp från lastrummet och lämnar vraket.

KLIPP TILL

EXT DÄCK - DAG.

Peter vankar av och an på däck. Solen står högt på himmelen. De andra syns inte till.

KLIPP TILL

ANGLE under vattnet: Johan och Carl håller i nedstigningslinan på ett etappstopp. Johan håller champagneflaskan i ett triumferande grepp. Carl ler och filmar honom.

KLIPP TILL

EXT DÄCK - DAG

Peter vankar fram och tillbaka på däck. Han tittar på klockan och går fram till relingen och tittar otåligt ned i vattnet där bubblor kommer upp till ytan från Johan och Carl. Otåligt tittar han sig omkring. Plötsligt bryts vattenytan av Johans huvud. Sakta tittar han upp. Carl bryter ytan strax efter. De tittar på varandra. Peter är otålig.

PETER

(Otåligt)

Hittade ni någonting, är det Jönköping?

Johan säger inget och har endast ansiktsmasken ovan vattnet. Sakta för han flaskan upp ur vattnet. Peter ser oförstående ut när han ser flaskan som kommer upp ur vattnet. Champagneflaskan är mörkgrön och alldeles ren, den ser nästan ut som en ny flaska.

PETER

(Förvånat)

Skämtar ni... Hade ni en flaska med er ned?

Johan skakar på huvudet. Han och Carl simmar de få metrarna fram till stegen från nedstigningslinan. Johan sträcker upp flaskan mot Peter för att han ska ta emot den. Peter slänger sig ned på magen och tar emot flaskan. Han ser på den med lysande ögon. Han stryker med fingrarna över korken som

uppenbarligen har legat många år i vattnet. Han ställer sig upp och håller upp flaskan mot bryggan.

PETER

(Ropar åt de andra)

Kolla, de hade en champagneflaska med sig upp!

Claes, Johnny och Lasse befinner sig på bryggan. Claes är först ut genom dörren med ett vrål.

CLAES

(Vrålar)

Tjoho!

Claes springer fram till Peter. Johnny och Lasse kommer lugnare efter. Peter räcker över flaskan till Claes som genast tar den och studerar den noga. Han höjer den mot skyn. Johnny och Lasse kommer också fram och tittar på flaskan. Ingen finner några riktiga ord att säga. I den exstatiska stunden glöms Johan och Carl bort.

JOHAN

(Ropar)

Hallå, kan ni inte hjälpa oss upp innan ni börjar fira!

Alla fyra på däck kommer till fattning. Claes räcker över flaskan till Peter sedan slänger han sig ned på däck för att ta emot dyktuber och annan utrustning från Johan och Carl. Claes langar vidare till Johnny och Lasse. Peter går lite åt sidan och ser drömmande på flaskan. Han håller upp den mot den stigande morgonsolen. Genom det mörkgröna glaset ser det ut som om flaskan innehåller vatten, inget grummel syns. Han tar en plastback och lägger den i. Johan och Carl klättrar upp för stegen. Claes, Johnny och Lasse hjälper dem. De småpratar under tiden. Peter ställer sig och tittar på Johan och Carl och väntar på att de ska få av sig sina utrustningar. När de dragit av sig sina dräkter ler de stort.

PETER

(Otåligt)

Är det Jönköping vi hittat?

JOHAN

(Lycklig)

Ja, det kan vi nog vara ganska säkra på. Lastrummet är fyllt av tusentals liknande flaskor och flera stora fat sticker upp ur sedimentet!

Claes börjar dansa runt och utstöta glädjetjut. Johnny och Lasse är mer lugna i sitt firande men glädjen är uppenbar. De gör "high five". Carl tar upp kameran och klappar den.

CARL

(Triumferande)

Ja och allt finns bevarat på film!

JOHAN

(Undrande)

Men hur är det med flaskan, hur ser den ut?

Peter vrider på kroppen och visar på så sätt vart han gjort av den.

PETER

(Besviket)

Den ligger i plastbacken där borta, men det ser ut som om det bara är vatten i den.

Johan och Carl ser förvånade ut, Claes tystnar, Johnny och Lasse tar ett kliv fram mot Peter.

JOHAN

(Förvånat)

Varför då?

PETER

Innehållet ser ut precis som vatten, inte en gnutta grummel!
Korken sitter ju på plats visserligen.

De går alla fram till plastbacken och ställer sig i ring runt den och tittar på flaskan.

CLAES

(Hämfört)

Fantastsikt!

Claes ler åt Lasse och Johnny. De ler och nickar tillbaka.

PETER

(Praktiskt)

Vi borde kanske hälla lite vatten i backen... För korkens skull menar jag...

LASSE

Vi kanske borde öppna flaskan!

Alla tittar på Lasse med förvånade miner.

PETER

(Förvånat)

Öppna...? Men vi har ju bara en!

CARL

(Fundersamt)

Det finns ju mer flaskor där nere och vi ska ju göra ett dyk till...

Gruppen, förutom Peter, exploderar i en kakofoni huruvida de ska öppna flaskan eller inte. Peter ser fundersam ut. Marku kommer obemärkt fram och tittar på flaskan. Han försöker få kontakt med någon för att få reda på vad det är i flaskan.

MARKU

(Undrande på knagglig finsk-engelska)

Whats in the bottle?

Johan svarar Marku snabbt.

JOHAN

Water or champagne, we dont know yet.

Markus ansikte skiner upp och han ställer sig på knä bredvid plastbacken och lyfter upp flaskan för att se närmare på den.

MARKU

(Drömskt på finska)

Den här kan ju vara värd hur mycket som helst.

JOHNNY

(Direkt till Peter)

Peter! Hur ska vi göra.

Peter ser obeslutsam ut och tittar lite oroligt på Marku där han står på knä och vrider flaskan fram och tillbaka. Alla utom Marku ser på Peter för att höra hans svar. Peter ser stint på champagneflaskan.

PETER

(Fundersamt)

Vi har bara en flaska i nuläget och om vi öppnar den här flaskan och nästa dyk går åt helvete, har vi ingenting att visa upp att det verkligen är Jönköping vi hittat... Åh andra sidan om det är vatten i den så kan det ju vara bra att veta det innan den öppnas offentligt... Vi väntar med att öppna tills vi fått upp fler flaskor.

Alla ser besvikna ut men förstår resonemanget. Marku lägger försiktigt ned flaskan i backen igen, han ser girigt på flaskan. Sedan tittar han med avund försiktigt på Peter som talar med Johan och Carl

PETER (cont'd)
(Ser på Johan och Carl)
När kan ni göra nästa dyk?

JOHAN
Om 12 timmar... Men det blir ju mitt i natten... Så vi kan väl säga direkt i morgon bitti då!

Lasse tittar snabbt på sin klocka.

LASSE
Klockan är tre nu!

JOHAN
Ok, då hoppar vi i vattnet igen vid åtta snåret i morgon bitti då! Men nu behöver vi vila en stund.

Johan tittar på Peter som nickar att han förstått. Johan och Carl går mot bryggan. Alla andra står kvar och tittar på flaskan.

KLIPP TILL

EXT. DÄCK - DAG

Peter står, ligger, sitter och vankar av och an vid backen med flaskan. Claes, Johnny, Lasse och Marku kommer i olika omgångar fram och ser med bedjande blick på Peter. De vill att flaskan ska öppnas. Till slut kommer Marku fram ytterligare en gång, märkbart irriterad.

MARKU
(Irriterat på knagglig finsk-engelska)
Open the damn bottle!

Peter ser förvånat på honom. Han tittar på klockan som är sex på eftermiddagen. Havet är kavlugnt och solen skiner. Peter tittar på flaskan och sedan på Marku igen.

PETER
(Övertygar sig själv)
Ja va fan, varför inte...

Marku skiner upp.

MARKU
(Frågandes på knagglig finsk-svenska)
Öppna flaskan?

PETER
Ja, hämta de andra och väck Johan och Carl om de sover fortfarande.

Marku sätter genast fart och försvinner mot bryggan. Peter böjer sig ned och tar upp flaskan. Han håller upp den mot solen och studerar innehållet. Inne från fartyget hörs rop. Marku kommer strax därefter ut från bryggan med en bunt plastmuggar i ena handen. De andra kommer efter hand ut och samlas runt Peter, närmast.

LASSE
(Glatt)
Ska vi öppna flaskan?

PETER
Ja jag hade tänkt det, Marku övertalade mig.

Lasse klappar Marku på axeln och ler fånigt mot honom. Marku delar ut plastmuggar till alla.

PETER (cont'd)
(Högtidligt)
Ja eftersom jag är projektledare så tar jag åt mig äran att öppna flaskan då!

Peter tar ett stadigt tag i flaskan och börjar lirka med korken. Den sitter hårt och Peter får ta i av alla krafter för att den ska börja röra på sig. De andra tittar spánt på. Sakta låter han korken glida ur flaskan, ett svagt plopp hörs. Imma kommer ur flaskan. Peter tar korken och luktar på den, han

rynkar på näsan över att den inte luktar speciellt angenämt. Carl sträcker fram handen för att få titta på korken, Peter ger honom den. Sedan luktar Peter i flaskan och hans min av att korken luktat illa förbyts mot överraskning. Han ser kvickt ned i flaskan och funderar i en halv sekund om han ska våga provsmaka. Under tiden har Carl upptäckt att det finns text på champagnekorken.

CARL

Titta! Det står något på korken... "Heidsieck och Monopole"...

Peter sneglar på korken som Carl håller i handen, han håller fram den mot Peter så att han ska se. När Peter sett vad som står så fortsätter Carl med sin undersökning av korken.

PETER

Ja va fan, ska man dö av förgiftning så är det väl rätta stunden att göra det nu!

Peter för flaskan till munnen och tar en försiktig klunk, halsar. Alla ser intensivt på honom. Peter tar ned flaskan och ett sporadiskt leende sprider sig över hela ansiktet. Alla frågar samtidigt.

ALLA

Hur smakade det?

PETER

(Euforiskt)

Fantastiskt!

Samtliga sträcker fram sina plastmuggar mot Peter och alla ler saligt mot varandra. Carl läser vidare på korken under tiden.

CARL

Och här står det: "Gôut Americain 1907"

Ett sorl hörs från de samtliga över årtalet på champagnen. När alla fått en skvätt i sina plastmuggar skålar de med varandra.

ALLA

(Utom Marku)

Skål!

MARKU

Kippis!

Peter halsar direkt ur flaskan. Efter att alla provsmakat startar en kakofoni av uttalanden. Kommentarer som "fin bouquet", "gott skit", fan... Det smakar ju bra, "fantastiskt" och från Marku hörs en finsk kommentar. Peter smackar med läpparna.

PETER

(Glatt)

Ja men då är det väl bara att försöka fylla den här lådan med så många flaskor som möjligt på nästa dyk då.

Samtliga nickar och ler medhållande.

Scen 19

EXT. FARTYGET - DAG.

(Endast musik?) Havet ligger kavlugnt. Carl och Lasse ligger i vattnet med endast dykdräkter på sig. Carl filmar med UV-videokameran. Peter, Claes och Johnny står på fartygets däck och halar hem på ett rep som går rätt ned i vattnet.

ANGLE under vattnet: Plastbacken kommer upp ur djupet, fylld med champagneflaskor, 22 st. Solens strålar glänser i de mörkgröna flaskorna, de flesta ser alldeles blanka och rena ut.

ANGLE ytan: Plastbacken bryter ytan. De kämpar med att lyfta upp den nästan 50 kilo tunga backen på däck. Claes tar två flaskor ur backen och håller en i varsin hand i ett triumferande grepp. Carl filmar från vattnet. Alla ler och är glada.

Scen 20

INT. KONFERENSLOKAL - INNEBELYSNING

I en halvstor konferenslokal med ett brett upphöjt podium längst fram hålls en presskonferens. En overhead-bild visar en bild på fartyget Jönköping liggandes vid en kaj. Framför podiet står ett bord med 22 bärgade champagneflaskor på. På bordet står även ett 40-tal champagneglas. Lite på sidan av står en sommelier, JOHAN MAGNUSSON 28, i sin sommelieruniform. Peter sitter ned och Claes står och talar till den samlade pressen som består av 25-30 personer.

CLAES

Ja, det var hela historien det... Nu hade vi tänkt att vi skulle låta sommelieren Johan Magnusson här öppna en valfri flaska och sedan så provsmakar vi väl...

Claes tittar frågande på Peter. Peter lutar sig fram mot en mick framför honom.

PETER

Ja visst gör vi det, det har ni väl ingenting emot?

Den samlade journalisterna och fotograferna småkrattar. Fotograferna reser sig och går fram för att få bra bilder när flaskan skall öppnas. Johan ser lite osäkert på Claes och Peter. Peter visar med handen åt honom att det bara är att börja. Johan går lite osäkert fram till bordet med flaskorna.

JOHAN

Jaha ja... Då ska vi se...

Johan synar flaskorna och bestämmer sig för en.

JOHAN (cont'd)

Jag tror vi tar den här... Den ser bra ut.

Han tar den och visar upp den för den samlade pressen.

JOHAN

Ja då öppnar vi då.

Kamerablixtrarna smattrar, journalisterna som fortfarande sitter reser sig upp för att se bättre. Johan kämpar med korken som sitter stenhårt.

JOHAN
(Ansträngt)
Korken... Sitter... Otroligt hårt...

Tillslut lossnar den med ett ljudligt plopp! Peter och Claes ser på varandra glatt förvånade över det höga ploppet. Imma väller ur flaskan. Fotograferna kommer närmare, blixterna smattrar. Journalisterna i bänkarna börjar hänfört ta sig fram mot bordet och flaskorna. Johan ler och sedan luktar han i flaskan. Innan han hinner ta bort flaskan ropar någon journalist.

JOURNALIST
Vad luktar det?

Johan tar ned flaskan och ler ett stort leende.

JOHAN
(Drömskt)
Fantastiskt... Fruktigt... En tydlig doft av äpple... Och mandel...

Johan tar ett av glasen på bordet och håller försiktigt i lite champagne från flaskan. Den samlade pressen ser andaktigt på. Han tar glaset och stoppar ned näsan för att lukta. Sedan för han glaset mot munnen. Det blir tyst i lokalen förutom några fotoblixtar som "flashar" till. Han dricker en försiktig klunk. När han tar ned glaset lyser hans ansikte upp i ett leende. Journalisterna exploderar i en kakofoni av frågor. Johan svarar så gott han kan medan han börjar hälla upp champagne i de andra glasen. Peter och Claes ser på varandra och ler.

Scen 21

INT. OLIKA TV-NYHETSINSLAG

En tv-skärm där ingressen till Aktuellt precis slutar. En hallåa kommer fram i bild.

HALLÅA-AKTUELLT

I dag kan vi meddela att ett dykkonsortium bestående av svenska dykare har funnit ett fartygsvrak i Södra Bottenhavet...

ANGLE TV 4 nyheter: Nyhetsstudio på TV 4.

HALLÅA-TV4

...Med en last av champagne, vin och cognac som var ämnad för den sista Tsaren av ryssland...

ANGLE Finsk TV: Nyhetsstudio YLE 1.

HALLÅA-YLE 1

(På finska)

...Champagnen som är daterad 1907 provsmakades på en presskonferens under gårdagen...

ANGLE CNN: Nyhetsstudio CNN, två hallåor sitter bredvid varandra.

HALLÅA 1

...And those who had the luck to taste this valuable champagne were amazed of the freshness and the taste.

Hallåa 1 ser på Hallåa 2.

HALLÅA 1 (cont'd)

So what do you think of that?

Hallåa 2 småskrattar och ser tillbaka på hallåa 1.

HALLÅA 2

Well... Amazing would be the right word I guess...

Scen 22

INT. TV-STUDIO-DAG

Tv 4 morgonprogram. En kort sekvens med bilder från vraket där man ser flaskor ligga utspridda i lastrummet. Bildsekvensen slutar och man ser en tv-soffa i tv 4: s studio. I soffan sitter Peter och Claes bredvid varandra i ena soffan och två morgonhallåor (1 & 2) i den andra.

HALLÅA 1

Ja där fick vi inte se mera... Det är ju en fantastiskt historia det här...

Hallåorna ser på varandra sedan ser de på Peter och Claes.

HALLÅA 2

Ja verkligen... Ni har bärgat... (bläddrar snabbt i sina papper) ca 500 flaskor... (bläddrar i papperna) Av totalt 3000 sedan ni hittade vraket för ett par månader sedan, stämmer det?

Hallåa 2 ser frågande på Peter och Claes. Peter nickar att det stämmer.

HALLÅA 2 (cont'd)

Champagneflaskorna har värderats till 10 000 kr styck! Men ni har fått ett bud på hela lasten, kan ni berätta på hur mycket?

Peter och Claes ser lite snabbt på varandra. Sedan ser de på hallåorna.

PETER

(Lite nervöst)

...Jaa, det är på 24 miljoner kronor...

HALLÅA 1

Otroligt! Men vem är det som har kommit med det budet?

PETER

(Lite osäkert)

En tysk tidnings- och tv magnat...

HALLÅA 2

Ska ni ta pengarna då, det ska ju finnas en massa cognac ombord också?

PETER

Vi vet inte om cognacen klarat sig än för vi har inte lyckats bärga något fat ännu.

PETER (cont'd)

Vi ska försöka bärga hela fartyget för att få ur faten ur lastrummet... Pengarna känns ju dock ganska frestande att ta...

Claes avbryter Peter abrupt.

CLAES

Budet från tysken är inget alternativ. Över 40 000 liter cognac som är så här gammal är värd miljardbelopp!

Peter ser förvånat på Claes. Sedan blir han arg fast han sitter tyst.

CLAES (cont'd)

Det vore mycket dumt av oss att ge bort så mycket pengar.

Peter har svårt att dölja sin vrede.

HALLÅA 2

Miljardbelopp! Det var inte illa... Men ni verkar inte vara riktigt överens...

Hallåa 2 söker Peters blick. Peter ser på hallåa 2.

PETER

(Surmulet)

Jo vi är alltid överens, det kom lite plötsligt bara att vi tackat nej till tidningsmogulen.

Peter ser surmulet på Claes som ler och verkar oberörd. Hallåa 1 avbryter den tryckta stämningen som uppstått.

HALLÅA 1

(Frågar Peter)

Bärga hela vraket... Menar ni att ni ska lyfta hela vraket till ytan då?

Peter möter Hallåa 1: s blick.

PETER

Ja, vi hade tänkt försöka göra det... Hon är relativt liten, bara 20,5 m lång och knappt 6,5 meter bred. Vi har räknat och kommit fram till att hon borde väga mellan 50 och 90 ton.

HALLÅA 2

Men det är ju långt ute till havs och det är ju nästan hundra meter djupt?

PETER

Hundra meter är väl att ta i men det är i varje fall 64 meter. Det är klart att det kommer att bli svårt och komplicerat men vi har en redig plattform att jobba från och en kran som ska kunna lyfta vraket... Claes du kan väl berätta om oket?

Peter nickar åt Claes.

CLAES

Ja jag kom på en idé om hur vi skulle kunna lyfta vraket utan allt för komplicerade dykningar...

HALLÅA 2

Kan du förklara lite mer...

CLAES

Ja... Det är ett slags lyft-ok i form av en fyrkant av kraftiga fyrkantströr i stål. I oket har vi lyftvagnar och mothållsvagnar fästade. Vagnarna gör att om vi bara får oket där vi vill ha det så kommer lyftvagnarna att dras in under vraket bara vi får ned en vajer i aktern och en i fören. När vi börjar lyfta så dras lyftvagnarna tack vare mothållsvagnarna in under kölen och sedan lyfts vraket.

HALLÅA 1

Det låter väldigt komplicerat det där...

Hallåorna ser snabbt på varandra.

HALLÅA 2

Ja verkligen, men 64 meter är väl väldigt djupt det med, kan ni dyka som vanligt då?

PETER

Näe, inte direkt, man måste blanda i helium i andningsluften och så måste man ha speciella andningsgaser med förhöjd syrehalt på vägen upp. Det går åt mera andningsgas på dessa djup så man måste ha fler och större tuber.

HALLÅA 2

Men är det inte väldigt farligt och måste man inte ha en speciell utbildning?

PETER

Jo det är farligt, om man gör fel. Att gå direkt från 64 meter till ytan utan stopp på vägen upp innebär en ganska säker död..

Jag och Lasse, vi startade det här projektet ihop, har utbildat oss under sommaren för att kunna dyka trimix som det kallas.

HALLÅA 1

Huu, det låter ju hemskt... Hur vågar ni?

PETER

Man oroar sig inte för vad som kan hända... Man ser till att eliminera alla riskfaktorer istället, vilket i kort innebär utbildning och rätt utrustning.

HALLÅA 1

Men det måste kosta väldigt mycket pengar?

Peter ser på Claes.

CLAES

(Övertygande)

Ja men den biten är ordnad.

HALLÅA 2

Man har ju hört talats om vrakplundrare och så, är ni inte rädda att någon ska ta vraket från er?

PETER

Nä inte speciellt, vraket ligger ju på finländskt vatten så därmed är vi skyddade av finsk lag. Vi är dessutom relativt skyddade tack vare det stora djupet, vem som helst kan inte dyka där ute.

Scen 22

INT. BAR - DAG

Marku kommer in i en skum bar, han har en ihopvikt tidning i ena handen. Lokalen är relativt tom så när på ett bord där det sitter tre stycken män i 30-års åldern. MIKA har bombarjacka på sig och ser ut som en skinnskalle. JUHA ser ut att tillhöra ett odefinierbart motorcykelgäng med tillhörande tatueringar, kläder och allmän skum uppsyn. ROCKO är gängets outtalade ledare och har en diskretare motorcykelgängslook. Marku kommer fram till deras bord. De tre sittande ser på Marku. Marku nickar lite nervöst.

(All konversation i denna scen sker på finska)

MARKU
(Osäkert)
Hej Rocko...

Rocko drar ut en stol åt Marku. Mika och Juha blänger på Marku utan att säga något.

ROCKO
Tjena!

Marku sätter sig på stolen. Rocko nickar mot Mika.

ROCKO (cont'd)
Det här är Mika...

Mika nickar som hälsning utan att säga något. Marku nickar tillbaka och presenterar sig.

MARKU
Hej... Marku...

Rocko nickar mot Juha.

ROCKO

... Och det här är Juha.

Juha nickar som hälsning. Marku nickar tillbaka.

JUHA
Hej!

MARKU
(Lite bortkommet)
Hej...

Rocko lutar sig över bordet med armarna som stöd och ser på Marku.

ROCKO
Ja det var inte i går...

Rocko vänder sig mot Mika och Juha.

ROCKO (cont'd)
Jag och Marku satt inne nästan ett år tillsammans...

Rocko vänder sig mot Marku.

ROCKO (cont'd)
...När var det... Fem, sex år sedan va!?

MARKU
Ja... Jag kom ut för fem år sedan... Du satt väl ett tag till...

Rocko börjar småskratta.

ROCKO
Ja det var tur att jag bara åkte på dråp!

Mika och Juha börjar också skratta. Marku skrattar lite ansträngt. Rocko slutar skratta, då slutar de andra att skratta också.

ROCKO
Men... Vad var det för viktigt du hade att berätta och vad var det för förslag?

Marku lägger upp tidningen, ILTAHLEHTI, framför Rocko. På framsidan står det: "Spritvraket värt miljarder. Nu ska det bärgas av de svenska dykarna". Rocko läser vad som står på framsidan och ser sedan lite oförstående på Marku.

MARKU

Dom hyrde mig och min båt när dom hittade vraket... Jag vet vart det ligger.

Rockos oförstående min övergår i en kall beräknande min. Mika och Juha sträcker sig fram för att läsa tidningen också.

MARKU (cont'd)

Jag har inga band med dom längre, de behöver en större båt, kranar och skit men det tycker jag verkar onödigt. Fan, det är bara att fara ut och håva upp flaskor och fat. Så djävla svårt kan det inte vara. Jag var ju dykare i lumpen och känner några grabbar som ställer upp, men jag behöver pengar och lite mer folk för att jaga bort dom satans svenskarna!

Juha och Mika lutar sig tillbaka när de läst framsidan på tidningen.

JUHA

Det har ju varit hur mycket som helst om det där vraket på tv...

Rocko ser på Juha och sedan studerar han Marku i några sekunder. Sedan sträcker han fram handen mot Marku som tar den och de skakar hand samtidigt som Rocko klappar Marku på överarmen.

ROCKO

Marku! Du har kommit till rätt man!

Scen 23

EXT. PONTON - DAG

En stor arbetsponton, BETTY, 86 x 18 meter ligger mitt ute på havet. En större bogserbåt, KARL-ALFRED, ligger förtöjd vid Bettys sida. En orange RIB-båt (gummibåt) ligger också vid Bettys sida, (bredvid där dykarna hoppar i). På Bettys däck finns 4 containrar, 1 tryckkammare, 1 bygglabbe, en stor balkkonstruktion ligger tvärs över Betty och sticker ut 4-5 meter utanför relingen. En stor vajervinsch står på balkarna i andra änden. En tjock vajer går från vinschen till slutet av balkarna där en stor krok hänger några meter ovan vattenytan i ett block. På sidan står en mobilkran och i dess kran hänger en vitmålad stålbalkskonstruktion, lyftoket, med diverse vajrar fästade och hängandes. På däck står Peter, Lasse, Johnny, Johan, Carl, Claes, ANTON 30-årsåldern, FRANK 40-årsåldern, ÄRTAN 28 år, TOMMY 20-årsåldern. Peter och Lasse har sina dykardräkter på sig, huvorna avdragna i nacken så att man ser deras bara huvuden, ingen övrig dykarutrustning. De andra är klädda i arbetskläder och har mössor och kepsar på sig. Det är uppenbar senhöst.

PETER

(Informerande)

Ok, Johan och Carl har fäst styrlinorna i fören och aktern där nere. Jag och Lasse går ned när oket är nere och kopplar loss det. När vi är klara ger vi ok-tecken i kameran så hissar Frank upp kroken. Men inte förrän vi gjort ok-tecken!

Frank nickar att han förstått.

PETER (cont'd)

Ärtan och Tommy ni sköter styrlinorna och känner efter så att inte oket hakar fast på något sätt eller att de blir för spända så att de går av.

Ärtan och Tommy nickar att de förstått.

PETER (cont'd)

Johan och Carl ni hjälper Lasse och mig med utrustningarna och i vattnet. Johnny, du håller koll på monitorn så att ni inte missar vårt ok-tecken. Anton, du måste sköta kabeln till kameran så att den inte fastnar eller så.

ANTON

Det vet du!

PETER

Och Claes bestämmer här uppe medan jag är nere.

Peter ser sig om på alla och sedan sneglar han mot himlen.

PETER

Ja men då kör vi då medan vädret håller i sig!

Gruppen bryter upp och börjar gå mot sina respektive sysslor. Frank startar mobilkranen och hissar upp lyft-oket från däck och svänger runt det mot vattnet, men stoppar upp vid relingen för att Ärtan och Tommy skall trä genom styrlinorna genom speciella öglor på oket. När det är gjort hissar Frank upp oket och svänger ut det över vattnet. Johnny knäpper på monitorn och en bild på oket visas ovanifrån (kameran sitter fästad i mobilkranens krok). Frank sänker ned oket i vattnet. Ärtan och Tommy spänner upp respektive styrlina. Johan och Carl hjälper Peter och Lasse med deras dykutrustningar. När Johnny ger klartecken på att oket är nere på vraket hoppar Peter och Lasse i vattnet med ett plask.

KLIPP TILL

UNDER VATTNET: Peter och Lasse följer mobilkranens vajer ned i djupet. Strålkastarnas sken spelar i deras utandningsbubblor. När de närmar sig mobilkranskroken ser de belysningen från kameran som är fästad i kroken. De kommer ned till kroken och kameran. Peter gör ett ok-tecken under kameran för att visa att det är nere.

KLIPP TILL

YTAN: Johnny sitter framför monitorn, bakom honom står Johan, Carl och Claes och försöker titta över hans axel för att kunna se vad som syns på monitorn.

JOHNNY

(Koncentrerat)

De är nere nu!

KLIPP TILL

UNDER VATTNET: Peter och Lasse följer en av vajrarna som oket hänger i. De kommer ned på oket och kan se vraket. De följer oket runt för att kontrollera att oket ligger som det ska. De följer samma vajer tillbaka upp till kroken. Peter försöker lyfta det ganska stora tunga schackel som förbinder okvajrarna med kroken. Peter tar i allt vad han orkar, han får inte schacklet av kroken. Lasse hjälper till. De klarar det inte. Peter ger tecken under kameran att de ska sänka ned kroken en bit till.

KLIPP TILL

YTAN: Johnny ser på monitorn att någon gör ett tecken att kroken ska sänkas.

JOHNNY

Fira kranen försiktigt.

Johan tar ett kliv ut ur containern och visar åt Frank i mobilkranen att han ska fira försiktigt. Frank firar försiktigt. Någon ger ett stopptecken under kameran.

JOHNNY

Stopp!

Johan visar med handen att Frank skall stoppa upp, vilket han gör.

JOHAN

(Ropar åt Frank)

Stopp!

KLIPP TILL

UNDER VATTNET: Peter kontrollerar mobilkranens vajer och ser att den hänger lite snett, Betty ligger inte precis ovanför vraket. Han ser på sin dykdator att de varit nere i 15 minuter och att djupet är 60 meter. Lasse påkallar Peters uppmärksamhet att han kan sätta mobilkranens vajer mellan benen och ta spjörn mot kroken för att på så sätt få mer kraft att lyfta schacklet. Peter nickar att han förstått de tar i av gemensamma krafter och lyckas få schacklet av kroken. Genast far kroken iväg eftersom vajern inte hänger rakt. Lasse fastnar i vajern, ovanför kroken, Peter hinner precis få tag i Lasse innan han försvinner ut i mörkret. Peter försöker få loss Lasse från vajern men det är svårt att se hur han sitter

fast. Peter lyser med sin strålkastare nedåt men vraket är borta och det är bara ett svart mörker under dem.

KLIPP TILL

YTAN: Johnny sitter rådvill framför monitorn.

CLAES
Vad hände?

JOHNNY
(Osäkert)
Jag vet inte riktigt, jag såg att de fick loss schacklet från kroken men jag har inte fått något ok-tecken än...

CLAES
De kanske glömde bort att göra det.

Frank ropar från mobilkranen.

FRANK
(Ropar)
Jag tror de fick loss schacklet för det riste till i vajern.

CLAES
Ja men då har de säkert bara glömt att visa ok-tecken. Vi kan väl hissa upp kroken.

JOHNNY
(Osäkert)
Jag vet inte... Borde vi inte vänta en stund?

Claes tar ett kliv ut ur containern och visar åt Frank att han ska börja hissa kroken. Johnny slänger en snabb blick på monitorn men ser ingenting. Han reser sig upp och går också ut ur containern. Frank drar i en spak och börjar hissa kroken.

KLIPP TILL

UNDER VATTNET: Peter försöker se hur Lasse sitter fast. Lugnt och metodiskt går han tillväga, Lasse hänger passiv fast i vajern. Plötsligt börjar kroken åka uppåt. Lasse börjar i panik att slita och rycka för att komma loss. Peter har fullt sjå att hänga kvar till en början. Han håller i Lasse och hänger med raka armar. Han släpper taget med ena handen och viftar med den under kameran.

KLIPP TILL

YTAN: Monitorn i containern visar hur Peter hänger under kameran och viftar villt. Utanför containern står de andra och samtalar, ingen ser vad som händer på monitorn.

KLIPP TILL

UNDER VATTNET: Peter lyckas dra sig upp längs Lasse och försöker febrilt få loss honom. Kroken fortsätter sin färd mot ytan. Tillsammans kämpar de för sina liv. Peter tittar snabbt på sin dykdator och den visar 30 meter. Kampen fortsätter, Peter tittar återigen snabbt på sin dator och den visar 15 meter. Han ser Lasse i ögonen som nickar, sedan släpper Peter taget om Lasse som fortsätter uppåt med kroken.

KLIPP TILL

YTAN: Carl slänger en blick in i containern och på monitorn och ser plötsligt Peter under kameran. Han fattar snabbt vad som händer.

CARL
(Ropar högt)
Stoppa kran! Stoppa kran!

Frank hör och stoppar kranen.

KLIPP TILL

UNDER VATTNET: Peter ser efter Lasse som fortsätter uppåt, plötsligt stannar kroken. Peter sätter genast fart några meter uppåt och tecknar febrilt i kameran att de ska fira nedåt.

KLIPP TILL

YTAN: Carl tittar på monitorn och ser att Peter gör tecken att de ska fira kroken.

CARL
(Ropar högt)
Fira kran sakta!

KLIPP TILL

UNDER VATTNET: Peter lyckas få loss Lasse och sakta sänks de nedåt.

KLIPP TILL

YTAN: Vid sidan av Betty ligger RIB: en Johan och Carl står på knä i den. De hänger över gummipontonerna för att ta emot Peters och Lasses utrustningar som de langar upp från vattnet.

LASSE
(Plågad)

Hjälp mig få av mig viktbältet jag har ingen känsel i armarna!

Johan kör ned sin armar i vattnet och fångar upp Lasses viktbälte som han drar upp i båten. Peter ser plågad ut av smärta, Carl håller i honom. Peter får av sitt viktbälte själv och håller det vid ytan.

PETER
(Ansträngt)
Här!

Carl tar det och drar upp det i båten. Peter håller i sig i de rep som går längs båtens sidor.

PETER
(Plågad)

Du måste hjälpa mig upp, jag har förbannat ont i höften och i benen!

Carl tar i av alla krafter för att få upp Peter i båten. Johan gör det samma med Lasse. Carl ställer sig upp och ropar.

CARL
(Ropar högt åt de på Betty)
Få ned kranen hit och hissa upp båten, vi måste få in dom i tryckkammaren snabbt!

Peter och Lasse ligger på rygg i RIB: en med benen hängandes över kanten. Carl och Johan tar av dem resten av deras utrustning. Peter grimaserar av smärta. Lasse ser oroligt på sina orörliga armar.

PETER
(Ansträngt)
Vad fan var det som hände?

JOHAN
Någon tyckte att vi skulle hissa kroken fast vi inte fått något klartecken...Hur känns det?

PETER
(Grimaserande)
För djävligt!

KLIPP TILL

Peter och Lasse hjälps in i tryckkammaren av hjälpande händer. Alla som var med tidigare syns runt omkring kammaren, ditlockade av det som hänt. Nu syns även fler personer, bogserbåtskapten, maskinisten, kocken osv. Filtar och sovsäckar slängs in i kammaren åt Peter och Lasse som ligger på varsin britts. Luckan smäller igen och ett högt pysande ljud hörs av den inrusande luften när kammaren trycksätts.

KLIPP TILL

Flera personer är samlade på Karl-Alfreds brygga. Carl, Johan, Claes, Johnny, Frank och kaptenen. Carl står och talar i Karl-Alfreds väggfasta mobiltelefon. De andra ser betänksamt på honom, varandra eller ut över havet.

CARL

(Tydligt på en dålig mobiltelefonlinje)

Ja, vi tryckte ned dem till 40 meter i kammaren innan deras symptom försvann...

Carl lyssnar intensivt. Han håller upp handen som tecken att de andra ska vara tysta så att han hör vad som sägs.

CARL

... Jaha... Ja... Vänta!

Carl vänder sig mot kaptenen.

CARL

(Frågandes)

Kan vi ta emot ett fax?

Kaptenen ser snabbt på Frank som tar ett steg fram och pekar på ett nummer som sitter fastklistrat ovanför telefonen.

FRANK

Dom måste ringa upp på nytt så jag hinner koppla in den!

Carl nickar att han förstått och fortsätter sitt telefonsamtal. De andra på bryggan väntar otåligt.

CARL

(Tydligt)

Ja vi kan ta emot fax men ni måste skicka det på det här numret... Ja det är... 010 555 455 66...Svar inom en timme!?!... Ja...
Ok... Tack, hej då!

KLIPP TILL

Peter och Lasse ligger i sovsäckar på varsin britts i tryckkammaren. Dagsljuset sipprar in genom de två små runda glasventiler som finns i kammaren. Någon tittar in i kammaren genom en av ventilerna. Någon är Carl och han knackar på utsidan av kammaren för att få deras uppmärksamhet. Båda tittar upp och vinkar till Carl. Carl försvinner från glasventilen och kort därefter hörs en röst i en högtalare i kammaren.

CARL
(Endast röst i högtalaren)
Hur känns det grabbar?

LASSE
(Huttrande)
Det är kallt som fan!

Peter sätter sig upp på britsen med sovsäcken på.

PETER
Förutom det så är det ganska bra, ingen av oss känner några symptom längre.

CARL
Ja det är bra, jag har varit i kontakt med en dykläkare och han har faxat hit en behandlingstabell.

Lasse sätter sig upp med sovsäcken på.

PETER
Vad blir vår dom då?

CARL
Jaa, förutom 6 månaders dykförbud kommer ni att få sitta där inne ett tag... Om ett dygn får ni komma ut...

LASSE
(Utropar)
Ett dygn! Då har jag ju hunnit frysa ihjäl!

CARL
Vi får försöka värma upp kammaren på något sätt... Men ni hade tur... Om vi inte hade haft med kammaren så att ni antagligen strukit med.

Peter och Lasse ser på varandra. Lasse drar upp sovsäcken över huvudet och lägger sig ned på britsen igen.

LASSE
(Huttrande)
Brr!

Scen 24

INT. BRYGGAN KARL-ALFRED - DAG.

Peter och Claes är ensamma på Karl-Alfreds brygga. Vädret har försämrats.

PETER
(Uppgivet)
Va fan gör vi nu då... Vi var redan för få dykare med bara oss fyra och nu har vi bara två... Vädret blir sämre flera dagar framåt och vi har snart bränt över en miljon spänn!

Claes suckar och ser uppgiven ut, Peter ser på honom för att få ett svar. Claes säger inget.

PETER (cont'd)
Vi måste nog bryta upp och bege oss hemåt, vädret kan ju göra att vi blir liggande kanske en vecka eller så utan att vi kan göra något och det har vi inte råd med...

CLAES
Vad ska vi göra då?

PETER
Ja vi kan inte fortsätta sälja flaskor för ett par tusen spänn styck... Vi får hitta någon som tar åt sig att bärga för en del av vinsten.

CLAES
Vem skulle det vara då?

PETER
(Fundersamt)

Jaa, vi lär ju inte hitta någon i Sverige, det finns ingen med den kapaciteten... Jag har varit i kontakt med en dansk tidigare angående ett annat jobb... Han kanske vet någon...

Scen 25

EXT. HAMN - DAG

Det är senhöst, i en hamn ligger Markus fartyg. Ombord finns dykutrustningar etc. Marku står på bryggan. På däck syns Rocko, Mika, Juha och 5-6 andra skummisar i samma ålder och stil. Någon kastar loss tamparna från pollarna på kajen. Markus fartyg lämnar kajen och styr ut mot öppet hav.

Scen 26

EXT. KAJEN I GÄVLE - DAG

Det är senhöst, Betty håller på och lägger till, med hjälp av Karl-Alfred, vid kajen i Gävle. På kajen står Helena och lite andra människor och väntar. Peter hoppar i land när det är 1 m mellan kajen och Betty. De möts och kramar om varandra.

HELENA

Gud vad jag har varit orolig! Har du ont fortfarande?

PETER

Näe, det är lugnt nu.

Scen 27

EXT. HAVET - DAG.

Senhöst, Markus fartyg ligger ute på öppna havet. De håller på och dyker, flera personer rör sig på däck, bla Rocko, Mika och Juha. På däck står 2 - 3 plastlådor fyllda med plundrade champagneflaskor (ca 60 st). En dykare med betydligt enklare dykutrustning än vad man bör ha kommer upp till ytan och kipar efter andan. Han hjälps upp ur vattnet och bli liggandes på däck av utmattning och sviter efter mildare dykarsjuka.

Scen 28

INT. PETER & HELENAS LÄGENHET - DAG

Peter talar i telefonen med Claes.

PETER

... Ja jag sa åt honom att de skulle få 15 procent av vinsten om de stod för sina egna kostnader...

CLAES

(Endast röst hela konversationen)
Vad sa han då?

PETER

Han skulle fundera och tala med några andra för att slippa ta risken själv. Han skulle ringa tillbaka i morgon.

CLAES

Jaha, ja det är väl bara att vänta tills dess då...

PETER

Ja men ett problem är att han inte trodde det var möjligt att genomföra en bärgningsoperation förrän till våren...

CLAES

Men det är ju 5, 6 månader till dess!

PETER

Ja jag vet... Men just nu är det vårt enda alternativ.

Scen 29

EXT. PARKERING IKEA - DAG

Nysnö, Peter och Helena kliver ur parets bil och går mot Entrén långt borta. Det ringer i Peters mobiltelefon han svarar och fortsätter att gå.

PETER

Peter! ... Ja hej... Ja det stämmer...

Han lyssnar under flera sekunder medan han går efter Helena mot entrén. Plötsligt stannar han tvärt.

PETER

(Förvånad)

Va!... Just nu?

Han lyssnar åter igen under några sekunder. Under tiden håller han handen för pannan och ser allmänt bedrövad ut.

PETER (cont'd)

När d... Jaha, och vad skulle det kosta?

Helena stannar och tittar på honom om han inte ska komma. Peter vänder sig förtvivlat om och börjar gå med bestämda steg mot bilen. Helena ser förvånad ut men står kvar. Peter vänder sig om och viftar ilsket med armen åt henne att hon ska följa efter honom.

PETER (cont'd)

Ring mig om en timme igen, jag har ingen möjlighet att ta era uppgifter nu... Ja just det... Ja tack för att ni ringde... Ja vi hörs senare... Hej!

Peter kommer fram till bilen och går till passagerarsidan. När Helena kommer fram till bilen lobbar han nycklarna över taket till henne. Hon tar surt emot dem och låser upp.

HELENA
(Surt)
Vad är det nu då?

Peter sätter sig snabbt i bilen medan han fipplar med mobilen.

PETER
(Ilsket)
Kör hem!

Peter väntar på svar i mobilen medan Helena sätter sig. Hon stoppar nycklarna i tändningslåset och vänder sig mot Peter för att säga något. Han ser på henne med en snabb ilsken blick och visar med handen att de ska åka. Hon förstår att det är bäst att inte säga något. Claes svarar i andra änden.

CLAES
(Endast röst genom hela konversationen)
Ja det är Claes!

PETER
Ja hej, det är jag!

Helena börjar köra ut från parkeringen.

CLAES
(Glatt)
Tjena!

PETER
(Sarkastiskt)
Sitter du ned?

CLAES
(Förvånad)
Bör jag göra det?

PETER
Ja, Marku eller åtminstone Markus fartyg är ute och bärg...
Plundrar flaskor från Jönköping!

Det blir tyst några sekunder.

CLAES
Hur vet du det?

PETER
En finsk advokat som heter Tom ringde och berättade att det hade kommit till hans kännedom, hur förstod jag inte riktigt. Tydligen har de setts i Rauma med en massa dykprylar och ska ha anmält till sjöbevakningen att det är de som har hittat vraket. Den här Tom har följt oss via media och tycker det vore synd om vi skulle förlora vraket till "samhällets avskum" som han uttryckte det. Han kunde tillsammans med en kollega åtta sig att verka för att vi fick ensamrätt att bärga Jönköping. Jag är på väg hem nu för att faxa över all dokumentation till dom... Det kommer ju att kosta... Men va fan gör vi?

Helena ser upprört på Peter när hon hör vad som hänt.

CLAES
... Sånt där kan ju ta tid... Vi borde kanske åka över och försöka göra något därifrån... På plats alltså!

PETER
Ja det vore nog det smartaste just nu... fixar du biljetter så kommer vi ner till Stockholm så fort det går.

CLAES
Ja jag fixar det!

PETER
Vi hörs senare då.

CLAES
Ja det gör vi, hej!

PETER
Hej!

Peter slår näven i instrumentbrädan.

PETER
(Utropar)
Fan!

Helena ser oroligt på honom.

HELENA

Lugna ned dig nu... Vad är det som har hänt?

PETER

(Uppgivet muttrande)

Det kunde man ge sig faan på, inte får man ha någonting ifred.

Scen 30

INT. ÅLANDSBÅT - KVÄLL

Peter, Claes, Johnny och Lasse sitter och äter på en Ålandsbåt. Johnny lägger ned sina bestick.

JOHNNY

(Ilsket)

Näe, faan också, jag får inte ned något när jag tänker på den där svekfulla faan!

De andra tittar på honom.

LASSE

Inte jag heller!

Lasse lägger ned sina bestick demonstrativt.

CLAES

Ta det lugnt grabbar, det ordnar sig nog, vi har ju lagen på vår sida... Dessutom kan vi ju inte göra något just nu.

PETER

Jo vi kan supa oss fulla och dränka våra sorger.

LASSE

Bra idé.

Scen 31

EXT. HAVET - DAG

Tidig vinter, ingen is. Markus fartyg, man lossar tamparna till orange förtöjningsbojar. Vädret är dåligt och de måste lämna platsen.

Scen 32

EXT. KONFERENSRUM - DAG

Peter sitter i ett konferensrum med TOM 50 år och Jari 45 år. På bordet ligger massor av papper o dyl. Peters mobiltelefon ringer. Han ursäktar sig.

PETER
Ursäkta!

Tom och Jari nickar att det är ok, Peter svarar.

PETER
(Talar i telefonen)
Hallå!... Jaa... Jaa... Jaha...4 000 mark för en vecka !? Det lät dyrt... Jaa... Jaha, ja ta den då... Jo jag sitter här med dom nu...
Ja ok... Hej!

Peter lägger på telefonen och lägger den på bordet.

PETER
Det var mina kollegor, de hade hitta en lämplig båt för att kunna gå ut i till vrakplatsen... Men vart var vi?

TOM
(På finlandssvenska)
Jo vi kan försöka få en domare att utverka ett domstolsbeslut om att ni ska få ensamrätten att bärga vraket. Det kanske blir interimistiskt med vissa förbehåll men då finns det åtminstone något för polisen att agera efter. Jag har talat med polisen i Rauma och som det är nu så ser de på ärendet som en privat

intressekonflikt eftersom de inte vet vilka som har rätt eller fel.

PETER

Ja men det är väl bara att göra så, vi anlitar er för det.

TOM

Härligt, jag känner redan de salta stänken! Då är det bara lite formalia vi ska klara av först...

Scen 33

INT. HOTELLRUM - NATT

Peter ligger och sover på ett hotellrum. Hans mobiltelefon ringer. Han tänder lyset och svarar.

PETER
(Sömnigt)
Jaa...

I andra änden hörs Claes röst via en dålig mobillinje. Peter sätter sig i halvsittande ställning.

CLAES
(Endast röstgenom hela konversationen)
Vi är ute på plats nu... Det finns ingen här men de har lämnat förtöjningsbojar kvar... Vi har förtöjt oss i en tross som måste sitta direkt i vraket. Vad ska vi göra om de dyker upp?

PETER
Se till att det inte finns något annat att förtöja i än eran tross och ring mig på en gång om de kommer. Jag ska försöka ta mig ut till er i morgon.

CLAES
Hur gick det med advokaterna?

PETER
De verkar veta vad som ska göras, jag gav dom fria tyglar att fixa det där domstolsbeslutet.

CLAES

... Ag ... Ör ... Dig ... Åligt... V... Örs ... Nare...

PETER
Hallå, Hallå?

Peter tittar på telefonen och sedan lägger han på. Han lägger sig ned igen och släcker lyset.

Scen 34

EXT. HAV - TIDIG MORGON.

Tidig vinter, ingen is. Lasse och Johnny befinner sig på den inhyrda motorbåten (stål, 12-14 meter lång). Claes skymtar inne i styrhytten. Lasse har dykardräkt och simfenor på sig. Johnny spänner fast en kniv på Lasses ena arm. Sedan hoppar Lasse över relingen ned i vattnet. Han simmar bort till en av de orange bojarna, som ligger i de fyra väderstrecken, (ca 75 meter från båten) och hugger hål i den så att den ska sjunka. Han upprepar proceduren med de tre andra bojarna. Han kommer tillbaka till båten, utmattad och frusen efter att ha simmat omkring.

Scen 35

EXT. HAV - DAG.

Tidig vinter, ingen is, motorbåten ligger förtöjd i vraktrossen när Markus fartyg kommer ut till platsen. Fartyget tar en lov runt dem för att leta efter någon av förtöjningsbojarna. På fartygets däck syns Rocko & co. De lägger sig en bit därifrån och driver medan de sjösätter en öppen styrpulpetsbåt. Claes, Lasse och Johnny står på motorbåten och studerar dem vad de håller på med. Styrypulpetsbåten kommer mot dem och de ser att en person står i fören, Rocko, och en annan kör, Mika. När de kommer fram så kör de i hög fart ett par varv runt motorbåten. Rocko skriker något på finska åt Mika. Mika sänker farten och de åker mot motorbåtens för.

LASSE
Nä nu jä...

Claes går in i hytten. Lasse och Johnny står kvar på däck. Rocko och Mika kommer fram till fören och Rocko hugger tag i förankringstrossen som går ned till vraket. Han sliter fram en kniv. Lasse ser detta och tar några snabba kliv fram till fören.

JOHNNY
(Upphetsat)
Ta hit båtshaken!

Johnny tar båtshaken som ligger efter motorbåtens reling. Samtidigt skriker han åt Claes.

JOHNNY
 (Skriker)
 Claes, starta motorerna!

Rocko viftar med kniven åt Lasse som dock står en bit ovanför, väl utan räckhåll för Rocko.

ROCKO
 (På finska)
 Djävla svenskdjävlar, passa dig annars ska jag sprätta upp dig.

Rocko börjar skära i trossen i stället. Johnny kommer fram med båtshaken till Lasse som greppar den och som bestämmer sig under en bråkdel av en sekund att han inte ska slå med krok-sidan. Med kraft svingar han den långa båtshaken över Rockos rygg. Båtshaken går av, Rocko skriker av smärta och slås omkull av slaget. Han faller med pannan mot styrpulpetbåtens reling. Sedan dräsar han ned på durken omtöcknad och blöder ymnigt från pannan. Mika tar den egna båtshaken och tar några kliv framåt i båten för att attackera Lasse. Lasse vänder snabbt på båtshaken och är just i färd att kasta båtshaken med krok-delen först som ett spjut mot Mika. Mika kastar sig tillbaka i båten och slår full back på deras båt. Johnny tar tag i båtshaken och hindrar Lasse från att kasta den, samtidigt skriker han åt Lasse.

JOHNNY
 (Skriker)
 Det räcker!

Claes har precis fått i gång motorerna och kör hotfullt mot Rocko och Mikas båt. Mika undanmanövrerar och sätter sedan högsta fart mot Markus fartyg.

KLIPP TILL

INT. MOTORBÅTENS BRYGGA - DAG.

Claes, Johnny och Lasse står inne på motorbåtens brygga. De tittar mot Markus fartyg som ligger en bit bort. Lasse tittar i en kikare.

JOHNNY
 Jag undrar vad de ska hitta på nu?

CLAES

Jag har ringt till Peter flera gånger men jag kommer inte fram nu, det går inte att ringa någon annanstans heller... Och radio finns det ju ingen ombord.

LASSE

Va faan, de är ju en 10, 12 gubbar ombord. Om de vill kan de ju komma hit och... Ja inte faan vet jag men någon chans lär vi ju inte ha.

Lasse ger kikaren till Johnny.

JOHNNY

Näe, och han du slog med båtshaken lär ju vara ganska pissed-off.

Johnny tittar i kikaren.

CLAES

Om de kommer hit får vi vara beredd att släppa trossen och sticka fort som fan. Här ute kan de ju mörda oss och sänka båten utan att någon märker något...

JOHNNY

Kolla! Det verkar som om de sticker iväg!

CLAES

Får jag se!

Johnny räcker över kikaren till Claes som ser hur Markus fartyg vänder aktern mot dem och sätter fart mot land.

CLAES

(Fundersamt)

Jaa, det ser faktiskt så ut.

LASSE

(Ironiskt)

Då får vi leva en stund till i varje fall...

Scen 36

EXT. HAV - DAG.

Tidig vinter, ingen is. En styrypupetsbåt (typ Buster Mag.) kommer i hög fart mot motorbåten. Claes, Lasse och Johnny står på däck och ser den komma. Styrpulpetsbåten närmar sig och de ser att Peter står i fören och vinkar till dem. De hjälper Peter med hans väska och matkassar ombord på motorbåten. Peter tackar och vinkar åt den okände föraren av styrypulpetsbåten som sätter fart mot land.

Scen 37

INT. MOTORBÅTENS BRYGGA - KVÄLL.

Peter, Lasse och Johnny sitter och spelar kort vid bordet på motorbåtens brygga. Det har en fotogenlampa som belysning. Claes syns inte till. Claes kommer in från däck genom dörren med en kikare i handen.

CLAES

Jag tror det kommer ett mindre fartyg mot oss, från fiskehamns hållet...

De tre ser upp från sina kort på Claes. Johnny slänger uppgivet sina kort på bordet.

JOHNNY

(Uppgivet)

Jaha, nu kommer dom med förstärkning

CLAES

(Oroligt)

Va fan ska vi göra, ska vi sticka?

Peter och Lasse reser sig och spanar ut i mörkret.

PETER

Någon hjälp från polisen får vi inte förrän de börjar skjuta på oss och då är det ju för sent... Det lär ju ta några timmar för sjöbevakning att ta sig hit... Vi startar upp och ligger

löst på tampen, om de kommer nära så släpper vi den och sticker iväg, den här gången lär dom väl ha tyngre artilleri med sig...

Johnny reser sig också och spanar ut i mörkret.

CLAES

Ja ok, dom är här om en halvtimme ungefär...

LASSE

Bäst att vi ser över vår vapenarsenal...

Scen 38

EXT. HAV - DAG.

Markus fartyg ligger ett hundratal meter från motorbåten. Peter & co står inne på bryggan och tittar mot fartygets styrpulpetsbåt som kommer emot dem. På avstånd ser de att de är 5 personer i den. Styrpulpetsbåten saktar in och Rocko blir synlig i fören. Plötsligt drar han upp ett pump-hagelgevär och siktar mot motorbåten. Peter & co slänger sig instinktivt ned på durken. Styrpulpetsbåten kör sakta runt motorbåten medan Rocko hela tiden siktar mot hytten. Mika, Juha och två andra anonyma personer skrattar och lever om. Försiktigt kikar Peter & co genom fönstren på Rocko & co. Claes drar snabbt igen dörren som står öppen. Rocko & co skrattar våldsamt åt detta att Peter & co är skraja.

JOHNNY

(Förtvivlat)

Va faan ska vi göra nu då, vi kommer ju inte åt att släppa på tampen?

PETER

(Ivrigt)

Starta för helvete, och kör fullt åt något håll så att de inte kan komma ombord!

Claes går snabbt på knä fram till instrumentbrädan och vrider om startnyckeln, motorn mullrar igång. Rocko ser och hör detta och skjuter plötsligt ett skott i vattnet på sidan av motorbåten. Rockos gängs skratt tystnar pga allvaret i situationen. Peter & co slänger sig ned på durken i skydd.

CLAES
Helvete!

Rocko ger tecken att de ska åka fram till fören. Claes sträcker sig efter manöverhandtaget för att lägga i fram eller back. Styrpulpetsbåten kommer fram till fören och Rocko skjuter snabbt flera skott mot trossen som går av. Claes får i backen och drar på full gas. Motorbåten backar fort från platsen. Mika, Juha och de andra börjar åter skratta och peka. Peter & co kikar upp genom fönstren. När motorbåten är ca 50 meter från Rocko skjuter han ett skott mot motorbåten. Haglen skramlar till i motorbåten men lämnar ingen märkbar skada. Peter & co slänger sig dock ned på durken igen. Rockos gäng gapskrattar.

PETER
(Ivrigt)
Djävla idioter, de försöker ju mörda oss.

Claes ställer sig upp och slänger i full fart framåt och vänder båten. Peter, Johnny och Lasse ställer sig upp på darriga ben och ser mot Rockos håll. Snabbt åker de från platsen.

Scen 39

INT. PETER OCH HELENAS LÄGENHET - DAG.

Lägenheten är julpyntad. Peter står och diskar. Det ringer på hans mobiltelefon. Han torkar snabbt händerna på kökshandduk och tar sedan upp mobiltelefonen ur byxfickan och svarar.

PETER
Ja, Peter!

Toms finlandssvenska röst hörs i andra änden.

TOM
Det är Tom Degerstedt, Finland hej!

PETER
Hej!

TOM
Jag har bra och dåliga nyheter att komma med idag, jag börjar med dom bra.

PETER
Ja...

TOM
Domare Martin Kähäri på Nystads härads tingsrätt har idag utverkat ett interimistiskt beslut om att ni ensamma ska få bärga lasten ur vraket Jönköping.

Peter ser mycket lättad ut.

PETER

Det var skönt att höra...

TOM

Dock så ska det bärgade godset omedelbart efter bärgning föras till Tullens lager i Åbo och där stanna tills äganderätts förhållandena utretts i domstol. Det kan ta två till tre år...

PETER

(Uppgivet)

År!?

TOM

... Sjöbevakningen kommer hädanefter att bevaka vraket så att ingen fortsatt plundring kan ske. Marku Niemi har i ett polisförhör uppgivet att de fört upp 183 flaskor från vraket.

TOM (cont'd)

Dessa flaskor kan han dock inte redogöra för vart de är då han påstår att han blivit lurad av hans samarbetspartners. Något åtal angående en speciell skjutning kommer ej att ske då bristen på teknisk bevisning är för stor.

PETER

(Uppgivet)

Ja vad säger man... Ni har gjort ett bra jobb men jag vet inte om det är så bra för oss, två till tre år...?

TOM

Som en lagens man kan jag ju inte uppmuntra till brott och därmed inte lämna tips av sådan art... För att tala om något helt annat så vill jag påminna om att vraket ligger endast en sjömil från finska territoriella sjögränsen...

PETER

(Oförstående)

Vad menar du...?

TOM

Jag kan tyvärr inte säga något mer om det...

Peter ler för sig själv och nickar då han förstår vad Tom menar.

TOM (cont'd)

Vi kommer att skicka en räkning på vårt arbete. När ni kommer till våren hoppas jag att ni kommer och hälsar på oss... Glöm inte att ta med en flaska whiskey.

PETER

Nejdå, det ska jag inte glömma, tack för allt ni gjort, vi
hörs!

TOM
Hej då!

Scen 40

EXT. HAV - DAG

Försommar, det danska bärgningsekipaget kommer fram till vrakplatsen. Det består av kranpontonen "Pernille Diver" och bogserbåten "Vitus". På plats ligger Peter & co med motorbåten de hyrt tidigare och väntar. De kör fram till Pernille Diver där flera personer rör sig på däck. Peter står på däck och pekar på fyra blåa plasttunnor som ligger utlagda i fyra olika riktningar som de ska förtöja Pernille i.

Scen 41

EXT. HAV - DAG

Pernille Diver ligger förtöjd. Dykningar pågår för fullt. En del mindre båtar ligger runt omkring med nyfikna. På Pernilles däck finns en ställning för en mindre dykarklocka som är nere på vraket. Vid ställningen står några och hänger, någon sköter dykarens slang. Johnny visar ett TV-team, kameraman och en reporter, runt på Pernilles däck. Johnny visar en container med en stor tryckkammare i.

JOHNNY

Ja det här är tryckkammaren då, när dykaren kommer upp så har han tre minuter på sig att få av sig utrustningen och ta sig in i kammaren. Sedan trycks han ned till motsvarande tolv meters djup och får sitta där inne i fyra timmar innan han får komma ut.

Kameramannen filmar in genom den öppna luckan.

REPORTERN

Man får inte ha cellskräck va?

JOHNNY

Nä det är nog inte så lämpligt...

Johnny går vidare mot nästa container som ligger ca tre meter ifrån tryckkammarcontainern. Snabbt visar han med armen mot det stora gasflaskförråd som står uppställt bakom containrarna.

JOHNNY
Där är gasförrådet...

Kameramannen filmar gasflaskförrådet i förbigående.

REPORTERN
Jaha man dyker naturligtvis med syrgas!?

Johnny skrattar lite. Han stannar vid nästa container där dörrarna står öppna. På insidan av dörrarna hänger dykslangar, dykhjälm etc.

JOHNNY
Ja och nej... När man dyker vanligt så andas man luft men här andas de helium och mindre syre än i luft för att det är så djupt. När de sitter i tryckkammaren andas de en luftblandning med förhöjd syrehalt, men aldrig ren syrgas på djupet, då skulle de dö...

REPORTERN
(Förvånad)
Jaha...

Johnny visar med armen mot "dykcontainern".

JOHNNY
Inne från den här containern sköter man dykningarna.

Johnny visar med armen mot HÖGNI 25 år som sitter bredvid containerdörren på en stol och röker. Han har en dykardräkt på sig men inget annat.

JOHNNY
Och här sitter reservdykaren, Högni från Färöarna.

Högni ler mot kameran och man ser att det saknas några framtänder. I containern finns, ANDREAS 35 år. Han sitter på en stol och talar med en dykare nere på vraket. På en monitor ser han vad dykaren gör med hjälp av en hjälmmonterad kamera.

JOHNNY (cont'd)

Det här är Andreas från Tyskland och han är dykledare, han bestämmer över dykningarna.

Andreas vänder sig om och flinar mot Johnny och reportern. Kameramannen filmar. På monitorn syns en dykares händer, hur han arbetar med något. Man hör hur dykaren talar med "Kalle anka" röst.

REPORTERN

(Undrande)

Men vad gör dykarna där nere då?

JOHNNY

Jaa... De har spolat två tunnlar under vraket och dragit genom vajrar som vi ska lyfta Jönköping med. Vi är en månad försenade tack vare alla avbrott vi varit tvungna att göra för det dåliga vädret...

REPORTERN

Ja jag hörde precis innan jag åkte hit att det här är den sämsta sommaren på över hundra år! Så fint väder är viktigt?

JOHNNY

Jaa, det går inte att jobba när det blåser och sjöar, om pontonen sliter sig och det är en dykare nere så kan han ju bli kvar...

REPORTERN

Det är förenat med livsfara med andra ord. Men fortsatt berätta vad dykarna jobbar med nu?

JOHNNY

Jo, alltså så tunnlarna är klara och vajrarna på plats under. Det dom gör nu är att få upp vajrarna på däck för att kunna koppla dem på kroken...

Johnny tar ett par kliv så han ser runt hörnet på containern. Han pekar på den stora krok som hänger ned från den 36 meter höga kranen.

JOHNNY

... I den kroken!

REPORTERN

Otroligt! Vilka jättegrejor!

Kameramannen filmar hela tiden.

JOHNNY

Ja det kan man ju säga...

REPORTERN

Men när kommer ni att lyfta vraket då?

JOHNNY

Om vädret håller i sig och det inte sker några olyckor så borde vi kunna lyfta i morgon någon gång.

REPORTERN

Vad spännande, då måste vi ju vara på plats..

Plötsligt kommer Andreas ut från dykcontainern och skriker till de som finns i containrarnas närhet. (fokuseringen försvinner från Johnny och TV- teamet).

ANDREAS

(tysk-engelska genom hela scenen)
Emergency diver down, fast!

Högni ställer sig tvärt upp. Andreas försvinner in i containern igen. Två stycken som står och hänger vid dykarklocksställningen några meter bort rusar snabbt fram till Högni. Snabbt kränger de på honom en dykarsele och dykhjälm. Högni är med några snabba kliv vid kanten av pontonen och hoppar utan att tveka de ca tre - fyra metrarna ned i vattnet.

KLIPP TILL

UNDER VATTNET: Han tar tag i den andre dykarens dykslang och följer den genast ned i djupet. Andreas röst hörs inne i Högnis hjälm.

ANDREAS

(Oroligt)

I dont know what has happend yet, he screamed loud as in pain and then I just heard bubbles. I can not see anything in the camera cause I think hes down in the mud.

HÖGNI

(Heliumpåverkad Kalle anka röst genom hela scenen)

Ok!

Högni följer dykslangen och kommer slutligen ned till den andre dykaren, MIKE 35 år. Mike ligger på botten på mage och med en av de grova stålvejrnarna över sig. Han dykhjälm är spräckt och det strömmar ut gas genom en spricka i baksidan.

HÖGNI (cont'd)

I've found him, his got one of the wires over him... His helmet are broken...

ANDREAS

(Hetsigt)

Take him to the bell fast!

Högni ger sig genast i kast med den grova tunga vajern. Han står på botten och tar i med alla krafter för att knuffa undan vajern från Mike. Han får bort vajern och vänder snabbt på dykaren.

HÖGNI

(Ansträngt)

I got him loose...

Han ser att hjälmen är fylld med vatten och Mike verkar vara medvetslös eller död.

HÖGNI (cont'd)

His helmet is full of water, I'll go to the bell now!

ANDREAS

(hetsigt)

Hurry!

Högni tar Mike under sin ena arm och sedan skjuter han fart med bena för att komma upp till vrakets reling. Han drar sig fram efter relingen. Plötsligt fastnar Mikes dykarslang i något. Högni rycker i den men får den inte med sig. Han tar fram en kniv som sitter på hans sele och börjar skära av slangen.

HÖGNI

(Ansträngt)

His umbilical is stuck... I'll have to cut it...

ANDREAS

(Hetsigt, oroligt)

Fast, its four minutes now!

Det tar några långa sekunder att komma genom alla elkablar och gasslangen. När han skurit av slangen fortsätter han fram längs relingen tills han kommer fram till ett rep som är fastbundet i relingen. Han drar sig fram längs efter repet några meter tills han kommer fram till dykarklockan.

HÖGNI

I'm at the bell now... Start taking us up...

Klockan är helt öppen undertill utan någon lucka. Klockan är tom på vatten. Snabbt sliter han av Mikes hjälm och kopplar loss sin egen. Genast börjar han med mun mot mun metoden.

HÖGNI

I'll give him... mouth to mouth...

Mike rycker till och vaknar till liv, han kräks upp vatten och kämpar för att få luft. Han ser förvirrad ut och ser sig omkring. Högni håller honom i ett fast grepp och ler mot honom när han ser oförstående på Högni.

HÖGNI

Its ok now, just be calm and relax.

Högni vrider huvudet mot en högtalare som också fungerar som mick. Han talar tydligt.

HÖGNI

Mike is alive and seems to be ok, he looks a bit confused though.

ANGLE dykcontainern: Flera personer har samlats i och utanför dykcontainern. När de får höra att dykaren Mike är verkar ok pustar alla ut. Andreas faller fram med huvudet och dunkar sakta handen med micken mot sitt huvud. Peter tränger sig fram in i containern.

PETER

(Oroligt med andan i halsen)
What has happened?

Andreas ser upp med matt blick.

ANDREAS

A wire fell over Mike... But Högni got him in to the bell and it seems like he's ok now...

Peter faller ned på en tom stol bredvid Andreas och ser sig lite förvirrat omkring.

ANDREAS (cont'd)

Dont be worried... We will lift the wreck tomorrow anyway..

PETER

Dont think of that now! Get Mike up first!

Scen 42

EXT. HAV - DAG.

Pernille diver ligger på ett näst intill kavlugnt hav. 15 - 20 mindre fritidsbåtar med nyfikna ligger runt omkring. Ett par större fiskebåtar fyllda med journalister ligger också bredvid. Marku är också där med sitt fartyg, med journalister på däck. Pernille divers kranvajrar går rätt ned i vattnet. På Pernilles däck syns bara Peter, Claes, Johnny, Lasse och de inhyrda dykarna etc. Lasse buffar till Johnny på armen och pekar mot Markus fartyg.

LASSE

Har du sett vem som är här?

JOHNNY

Jaa, jag såg honom i går också, han tjänar väl bra på att köra journalister ut hit.

LASSE

Att han vågar, att han inte skäms!?

JOHNNY

Jaa... Man kan ju undra vad han är ute efter egentligen...?

Deras konversation avbryts när flera personer börjar ropa att det är dags att börja lyfta vraket. Andreas kommer fram till Peter och Claes som står och ser på vajrarna som går ned i vattnet.

ANDREAS

(tysk-engelska genom hela scenen)

Ok, we'll start lifting now, if she's stuck in the mud, how much can we pull with?

Peter och Claes ser på varandra. Peter svarar.

PETER

Not more than 90 tons... I think... Start with that!

ANDREAS

Ok!

Andreas vänder om och går mot kranens förarhytt för att ge instruktioner åt kranoperatören. Peter och Claes ser på varandra.

CLAES

Ja då var det dags då!

PETER

(Oroligt)

Jaa, fan vad nervöst...

Han visar sin hand som darrar.

PETER

(Oroligt)

Kolla...! Fan jag vet inte om jag vågar kolla... Tänk om vajrarna går rätt genom henne...

CLAES

Ja det vore ju olyckligt men det visar ju sig snart.

Smällar från kontaktdon som slås till hörs. Kranens maskineri går i gång med ett svagt vinande från elmotorer. Andreas står vid kranoperatörens hytt och ser frågande mot Peter och Claes. Peter ser, något förvirrat, på Claes som ler och nickar. Peter får ett koncentrerat ansiktsuttryck och nickar sedan ok åt Andreas. Andreas utdelar några snabba instruktioner åt kranoperatören som nickar förstående. Kranoperatören släpper på en spak och drar i en annan. Kranens stora vinsch börjar röra på sig. Sakta, knappt märkbart, hissas kranens vajer uppåt. Alla på däck ser oroligt upp och ned längs vajern för att se om den rör på sig. Ute på båtarna tar fotografer bilder. Kameramän filmar. Kranoperatören slår på stopp sedan talar han snabbt med Andreas. Andreas nickar förstående sedan går han fram till Peter och Claes.

ANDREAS

We have lifted about half a meter now, and it seems like she was not stuck in the mud at all... We have 68 tons on the hook now... Shall we continue?

Peter spricker upp i ett leende och sedan ser han på Claes. Claes nickar åt Andreas

CLAES

Do that!

ANDREAS

Ok!

Andreas går tillbaka till kranoperatörens hytt och säger några snabba ord. Kranoperatören nickar förstående och sedan drar han i en spak och vinschen går igång på nytt. Peter ler saligt och skakar hand med Claes. Johnny och Lasse kommer fram till dem. Gänget samtalar, ler och klappar om varandra. Konversationen hörs inte.

KLIPP TILL

EXT. PERNILLE DIVER - DAG

Jönköping bryter ytan alldeles intill Pernille Diver. På Pernilles däck står gänget tillsammans med alla inhyrda dykare, Glädjescener! Runt omkring ligger alla småbåtar med nyfikna och journalister. En dykare som sett en champagneflaska på Jönköpings däck dyker i vattnet. Han klättrar snabbt upp på Jönköpings däck när hon ligger i marvattnet. Han tar flaskan och håller upp den i ett triumferande grepp.

KLIPP TILL

EXT. PERNILLE DIVER - DAG

Det är sen eftermiddag och Peter, Johnny och Lasse står vid ett bord utanför en kylcontainer på Penille Diver. De monterar nya ståltrådsgrimmor på de bärgade flaskorna. De är skitiga och såriga om händerna. Det står 20 - 30 plastbackar, staplade i olika högar, runt omkring dem fyllda med champagneflaskor. Lasse bär in plastbackar med "färdiga" flaskor i kylcontainern. Människor strosar nyfiket runt omkring, fotografer tar kort, kameramän filmar. Claes dyker upp runt hörnet på kylcontainern, han är inte skitig.

CLAES

De ska till att lyfta upp det första cognacsfatet nu.

Peter och Johnny ser upp smått irriterat från sina göromål.
Peter torkar snabbt svett ur pannan med baksidan av handen.

PETER
(Smått irriterat)
Ja, vi kommer.

KLIPP TILL

EXT. PERNILLE DIVER - DAG

Jönköping hänger i Pernilles kran, gott och väl ovan ytan. Ett cognacsfat lyfts ombord på Pernille från Jönköping med en mindre kran. Fatet är lerigt och vittnar om över åttio år under vattnet. Några av de inhyrda dykarna tar emot och styr ned fatet på däck. Peter & co kommer fram runt hörnet på kranens styrhytt.

LASSE
Wow, vad stort det är, rymmer det där 600 liter?

PETER
Ja vi får väl se med vad..

Dykarna tar av lyftstropparna och kliver åt sidan. Peter och Claes kommer fram och studerar fatet noga. Johnny ställer sig på huk och tittar på en av kortsidorna.

JOHNNY
Här står det något..

Peter och Claes är snabba för att se vad som står. Johnny lutar sig närmare och torkar av träytan med handen för att kunna läsa vad det står. Lasse står bakom de andra och försöker också se.

JOHNNY
(Koncentrerat)
Bisquite... Och Dubo... Dubosché...

Claes pekar ivrigt på en textrad under.

CLAES
(Ivrigt)

Kolla texten under... Grand... Champagne... VOC... B, VOCB!? Vad betyder det?

Peter stryker med handen över textraderna.

PETER

Jag vet inte men Grand Champagne betyder ju att det är gjort av de finaste druvorna... VO står ju för Very Old men CB..., Jag har inte aning...

Peter rätar på sig och ser sig omkring.

LASSE

Vad ska du göra?

PETER

Vi behöver väl en borr för att se vad som finns i.

Claes och Johnny rätar också på sig och ser på Peter.

LASSE

De fixar jag!

Lasse stövlar iväg och försvinner mellan containrarna.

KLIPP TILL

EXT. PERNILLE DIVER - DAG

Peter & co står runt cognacsfatet. Lasse borrar med en handborr i fatet. Runt omkring dem står nyfikna dykare, journalister och sådana som vågat sig ombord från sina småbåtar.

LASSE

(Ansträngt)

Det var mig en slö borr jag fick tag på...

JOHNNY

(Förväntansfullt)

Du måste vara igenom snart...

Lasses borr går genom träet, han krånglar lite med borsten för att få den ur hålet. Peter och Claes lutar sig närmare. Lasse stoppar ned näsan i borrhålet så fort han fått borsten ur hålet. Spontant kastar han huvudet bakåt och grimaserar.

LASSE
Åh, fy fan!

Peter är snabb efter Lasse att sticka ned näsan. Han grimaserar och rycker snabbt undan huvudet. Peter ser på Claes.

PETER
Får jag röret!

Claes ger Peter ett tunt stålrör som är ca en meter långt. Peter sticker ned röret i hålet tills det når botten av fatet. Sedan sätter han sin tumme för änden av röret och lyfter ur det ur fatet. Johnny sträcker fram ett glas mot honom. Han för ned rörets ände ned i glaset och släpper försiktigt på tummen så att vätskan i röret rinner ned i glaset. Johnny luktar snabbt och grimaserar, sedan sträcker han fram det mot Peter som ruskar på huvudet och rycker på näsan. Johnny sträcker då fram glaset mot Claes som tar det och stoppar ned näsan i det. Han gör ingen grimas, han vänder sig mot den samlade pressen.

CLAES
Det luktar ju inte så farligt det här, det är väl bara att smaka.

Claes för glaset till munnen och tvekar en tiondels sekund. Sedan smakar han på vätskan. Han spottar ut vätskan på Pernilles däck. Han kan inte dölja att det smakar vedervärdigt. Ett sorl går genom den samlade pressen. Claes sväljer hårt några gånger sedan mässar han för den pressen.

CLAES
I dag finns det metoder som gör att man kan få fram den ursprungliga cognacen. Så det här är bara ett tillfälligt bakslag..

Peter tar tag i Claes arm och väser i hans öra.

PETER
(Väser)
Va fan håller du på med, vi har inte en aning om det går att göra något med cognacen eller inte!

CLAES
(Viskar lugnt tillbaka)

Näe, men det vet inte de heller.

PETER

(Väser)

Men du ljuger ju!

CLAES

(Viskar leende)

Ja men det är bättre att hålla god min, det finns kanske köpare av det där blasket... Om de tror att det är äkta vara.

Peter ser stint på Claes sedan går han därifrån. Claes vänder sig mot pressen och förkunnar.

CLAES

Min kompanjon blev lite arg över att jag avslöjade för er att vi så småningom kommer att sälja en prima Jönköping cognac!

Scen 43

EXT. PERNILLE DIVER - DAG.

Eftermiddag dagen efter cognacsfatsbärgningen, Peter stänger precis dörren till kylcontainern. Utanför står en finsk TULLTJÄNSTEMAN, 50 år, och antecknar på ett papper. På Pernille syns inga journalister och alla nyfikna runt omkring har lämnat platsen. Vid Pernilles sida ligger en av Sjöbevakningens motorbåtar och väntar. I fjärran syns mycket mörka tunga moln.

TULLTJÄNSTEMANEN

(på finsk-svenska genom hela scenen)
Så det var 1836 flaskor champagne sa du...

Peter låser till reglarna och låser med ett hänaglås under tiden nickar som svar samtidigt som han svarar.

PETER

Mmm... Ja det stämmer!

Tulltjänstemannen fortsätter anteckna på sitt papper. Peter blir klar med låsandet av container dörren. Han ställer sig med händerna i sidan och ser på tulltjänstemannen.

TULLTJÄNSTEMANNEN

Hmm... Nå ja... Och 17 tunnor med obestämt innehåll...

Tulltjänstemannen ser upp från sitt anteckningspapper och ser på Peter.

TULLTJÄNSTEMANNEN

(lugnt, bestämt men frågande)

Då meddelar jag staben att ni ämnar kasta loss i morgon bitti och ni styr mot Åbo och vårt tullager där...!?

Tulltjänstemannen ser bestämt på Peter. Peter gör sitt bästa för att se övertygande ut.

PETER

Naturligtvis, vi styr mot Åbo så fort solen går upp i morgon bitti!

TULLTJÄNSTEMANNEN

Bra, då kan jag lita på att ni inte hittar på några dumheter... Ni har ju knappt en sjömil till gränsen menar jag...

Tulltjänstemannen ser lite leende frågande på Peter. Sedan sträcker han fram handen för att tacka för sig.

TULLTJÄNSTEMANNEN

Ja tack för mig då, vi kanske inte ses något mera så jag tänkte jag skulle tala om att det har varit spännande att ha er här... Ja jag menar att det inte händer så mycket i våra vatten annars.

Peter skakar hand med Tulltjänstemannen som gör en slarvig honnör och går sedan mot den väntande sjöbevakningsbåten. Andreas kommer fram runt hörnet på kylcontainern. Han ser efter tulltjänstemannen medan han går fram till Peter.

ANDREAS

Well, what did he say?

Tulltjänstemannen hoppar ned i sjöbevakningsbåten. Peter tittar efter honom.

PETER

We must go to Åbo in the morning!

Andreas ser hastigt på Peter sedan ser han åter på tulltjänstemannen och ler.

ANDREAS

Oh, really?

Två uniformerade sjöbevakningsmän kastar loss förtöjningstamparna. En tredje som står inne i styrhytten och manövrerar ut båten från Pernilles sida, motorerna mullrar. Tulltjänstemannen vinkar lite tafatt, Peter och Andreas vinkar glatt tillbaka. Andreas pekar menande mot de mörka molnen i horisonten. Svagt syns hur det blixtrar i fjärran.

ANDREAS

Eh...I forgot to tell you... But we can not go with Jönköping hanging in the hook... I mean with that weather coming over us!

Peter ser uppgivet mot ovädret, sedan ser han trött på Andreas.

ANDREAS (Cont'd)

You sure understand that I can not risk the crane or our safety just because you and Claes would like to keep her as a souvenir.

PETER

We would like to make a museum of her...

ANDREAS

Yeh... What ever, that wreck will not be hanging in the crane!

Peter ser mot ovädret och suckar, sedan tittar han ned på däcket.

PETER

Well do what you think is best then... I have to go to bed... I've got a headache... I'll tell the others about your decision.

Andreas ser mot de mörka molnen och nickar.

ANDREAS

(Betänksamt)

That really looks like a bad one... I better go and have a chat with the captain about it... Are you sure you don't want to have a look when we cut her loose?

Andreas nickar menande mot Jönköping som hänger vid Pernilles sida. Peter tittar på Jönköping sedan tittar han åter mot fjärran.

PETER

(Med lätt sprucken röst)

No...

Peter går iväg med sänkt blick.

PETER (cont'd)
(Buttert)
Good night!

Andreas ler för sig själv. Han ser mot fjärran och de mörka molnen, hans leende bleknar.

Scen 44

INT. BRYGGAN VITUS - NATT.

Vitus brygga är svagt upplyst av instrumentbelysning. Vitus KAPTEN, 40 år, står lutad över radarskärmen. En MATROS, 25 år, står bredvid honom och röker. Kaptenen rätar på sig och pekar på radarskärmen för att visa matrosen. Konversationen förs på danska.

KAPTEN
Kolla! Nu syns ovädret på skärmen... Det verkar bli blåsigt värre... Och regnigt!

Matrosen lutar sig fram och ser på radarskärmen. Sedan drar han ett djupt bloss på cigaretten. Han pekar på skärmen där en tydlig prick syns.

MATROSEN
Vad är det där för fartyg?

KAPTEN
Jag tror det är en av sjöbevakarna... De har legat på en 7 - 8 sjömil från oss nästan hela dagen... De bevakar oss nog.

Kaptenen ser ut genom ett fönster mot ovädret som är på ingående. Det blixtrar kraftigt i fjärran. Fönstret träffas av några regnstänk.

KAPTEN
(Något oroad)
Nu börjas det...

Kaptenen ser alvarligt på matrosen samtidigt som han tar fram en pipa och börjar leta efter tobak i sina fickor.

KAPTEN
(Alvarligt)

Ropa upp Andreas och säg åt honom att skynda sig, vi vill inte ha vraket hängande i kranen när det friskar i!

Matrosen tar en walkie-talkie och ropar på Andreas. Kaptenen hittar sin tobak och börjar nervöst stoppa sin pipa.

MATROSEN
Andreas... Andreas...

KLIPP TILL

EXT. PERNILLE DIVER - NATT.

Dykarna håller på och förbereder för att skära av vajrarna som håller vraket uppe. Jönköping sänks ned så att däckets ligger precis i vattenytan. Sjön är orolig men ännu är det inga större vågor men det har börjat blåsa. Vrakets gungor sakta av och an. Kranvajern som är kopplad till varjarna som går under vraket gungar fram och tillbaka. Några ser lite oroligt upp på kranen och vajern. En mindre gummibåt ligger i vattnet och två av dykarna håller på att embarkera den från en stege. Med sig har de ett skärmunstycke. Andreas står lite på sidan av och tar ned sin walkie-talkie som om han precis pratat med någon. Han går fram till kanten av Pernille och ropar till de två som är på väg ned i gummibåten. Det har börjat regna lite.

ANDREAS
(Ropar)

Hurry up! The storm will be over us in a moment!

Dykarna i gummibåten viftar att de förstått och skyndar sig. De drar sig fram till vraket i en lina som är fäst i vrakets reling. En av dem tänder skär-lågan. Den andre gör loss repet. De vinglar omkring i sin lilla gummibåt.

ANDREAS (cont'd)
(Ropar)

Be carefull

Dykaren med skärmunstycket tar tag i ett av schackelna som lyftvajrarna är ihopkopplade med för att hålla gummibåten på plats. Han stödjer med knäna på gummibåtens sidoponton. Den andre ser sig oroligt omkring och försöker hålla gummibåten fri från vraket. Den förste börjar skära i schacklet och med

en smäll går det av. För ett ögonblick verkar vraket hänga kvar utan stöd av lyftvajern. Med ens så försvinner fören under vattnet och aktern som fortfarande har en lyftvajern under kölen reser sig snabbt några meter upp ovan vattnet. De båda dykarna i gummibåten ramlar baklänges ned på durken och kan bara se på med förfärade ögon vad som händer. De på däck viftar och skriker. I nästa ögonblick rutschar vraket ur den aktra lyftvajern och far som en projektil ned under vattnet. Endast lite krusning på vattenytan är allt som syns. De båda i gummibåten kämpar sig upp och ser förfärat ned i vattnet efter vraket, sedan ser de på varandra och deras miner blir genast mer morsknare. De på däck pekar och skrattar åt de båda i gummibåten.

KLIPP TILL

INT. BOSTADSCONTAINER - NATT.

Dörren till Peter & co sovcontainer slås upp. Vinden tjuuter utanför och regnet piskar. Någon med en ficklampa lyser på dem där de sover i våningssängar. Mannen med ficklampa kämpar mot vinden för att stå stadigt. Han ropar högt åt dem där inne utan att mena någon speciell. Peter, Johnny, Lasse och Claes tittar yrvaket upp ur sina sovsäckar.

MAN MED FICKLAMPA

(Ropar på dansk-engelska)

You must wake upp, its an emergency! Take your diving suits on if you have any, hurry up!

Mannen med ficklampan slår igen dörren med en smäll. Peter och Lasse är genast på golvet och klär snabbt på sig, de drar fram sina ihoprullade dykdräkter. Med ett snabbt ryck rullar de ut dem i deras fulla längd och "hoppas" sedan i dom snabbt. Utan att de säger något handlar de instinktivt. Peter vänder ryggen mot Lasse som drar igen hans vattentäta kedja på ryggen. Sedan vänder Lasse ryggen mot Peter och proceduren upprepas. Johnny halvligger i sin säng, han stödjer på sin armbåge.

JOHNNY

(Yrvaket)

Vad är det som händer?

LASSE

(Rappt)

Skynda på för fan, vi kanske sjunker!

Claes tänder en ficklampa och ställer sig snabbt upp och ser sig förvirrat omkring. Peter tar ett par snabba kliv fram till

dörren och sliter upp den i en hast, Lasse är tätt bakom med en ficklampa. Vinden tar tag i dörren och den kastas upp med en smäll. Peter möts av en mur av vatten då en stor våg sveper över Pernilles däck.

PETER
(Ropar)
Se upp!

Vågen slås sönder mot deras container så att vitt skum yr omkring. Peter dyker in bredvid dörren. Lasse tar tag i en säng och hukar sig ned. Inne i containern står vattnet lårhögt ett kort ögonblick innan det snabbt försvinner ut genom dörren. Johnny far upp ur sängen klarvaken över situationen. Lasse sitter på golvet omkullvräkt av vattnet. Peter tar sig ut genom dörren.

JOHNNY
(Förfärat)
Helvete!

Johnny och Claes börjar rafsas ihop sina kläder

KLIPP TILL

EXT. PERNILLE DIVER - NATT.

En storm rasar omkring Pernille Diver. Bogserbåten Vitus kämpar några hundra meter framför för att dra ekipaget. Lanternorna från ett annat fartyg syns alldeles nära. Dykarna kämpar med att säkra upp kranen ombord på Pernille med spändband, kättingar, svettsning osv. Vågorna slår hela tiden in över däck, det blixtrar och åskar. Lös utrustning spolats obönhörligen över bord. Alla har svårt att hålla sig upprätta och varningar för vågor ropas hela tiden. Peter, iklädd dykardräkt, stöter ihop med Andreas, iklädd räddningsdräkt. De står i relativt lä på sidan av tryckkammercontainern. De ropar till varandra för att göra sig hörd genom storm och vågors dån.

PETER
Are everyone ok?

ANDREAS
Yes, but we must secure the crane, if it falls the entire ponton will go around... Some of the gas bank has went overboard already... And the diving bell is smashed!

PETER

Fuck! I guess all the champagne will be smashed to now!

ANDREAS

We have not had time to check that yet, the storm is much worse than we thought...

Andreas slår uppgivet ut med armarna.

ANDREAS (Cont'd)

(Uppgivet)

Who could believe this... Its in the middle of the fucking summer...

PETER

Yeah... Its not much we can do right now then...

Peter pekar mot det fartyg som finns alldeles i närheten.

PETER (cont'd)

Is that the coastguard?

ANDREAS

I don't know... Maybe they are following us because we left finnish waters?

Plötsligt kommer Johnny vinglandes, genomblöt, fram till dem med orolig blick.

JOHNNY

Peter!

Peter vänder sig mot Johnny. Andreas försvinner åt något håll.

PETER

Jaa!

JOHNNY

Claes och Lasse håller på och försöker säkra kylcontainern... Jag försökte stoppa Claes för på den sidan slår vågorna över hela tiden... Lasse sa att han måste se efter Claes så att han inte spolades över bord... Dessutom tror jag att vår bostadscontainer redan har slitit sig, det såg så ut.

PETER

Va i... Då är det ju livsfarligt...

Peter ser sig snabbt omkring men ser ingen i närheten. Han ser alvarligt på Johnny.

PETER

Leta reda på Andreas eller någon och säg att vi behöver hjälp..
Så tar jag mig över och ser vad jag kan göra. Stanna på den
här sidan, du som inte har någon dräkt.

JOHNNY

Ok!

KLIPP TILL

EXT. PERNILLE DIVER - NATT.

Peter tar sig fram på ostadiga ben. Han ser med oro hur deras bostadscontainer rör sig sakta på däck när vågor slår in över. Han tar sig fram till kylcontainern där Lasse, iklädd dykardräkt, försöker hjälpa Claes, iklädd seglarställ med uppfälld huva, med ett spännband. Lasse håller i spännaren och har satt kroken i ett fäste på däck. Claes vinglar längs med containerns utsida på väg till bortre ändan av containern, han håller hårt i Pernilles reling medan vågorna sköljer runt hans ben. Han håller den andra kroken till spännbandet i handen, resten av spännbandet fladdrar och piskar i vinden. Peter tar tag i Lasse för att påkalla hans uppmärksamhet. De måste ropa till varandra för att göra sig hörda.

PETER

Va fan håller ni på med, ser ni inte att containern är lös!?

Peter drar i Lasses arm för att han skall titta på den lösa containern. Lasse slänger snabbt på huvudet för att titta sedan ropar han åt Peter.

LASSE

Jo men jag kan ju inte bara lämna Claes ensam... Han skulle
rädda champagnen till varje pris sa han...

Peter viftar med armen mot den lösa containern.

PETER

Men den kan ju komma farandes när som helst...

Peter tystnar tvärt för en bråkdels sekund när han ser hur en jättelik våg rullar in mot Pernille. Han rycker hårt i Lasses arm för att varna för vågen.

PETER (Cont'd)
 ...Vid nästa stora våg!

Peter skriker så att Claes skall höra.

PETER
 (Skriker)
 Se upp Claes, se upp för vågen!

Både Peter och Lasse viftar med armarna mot vågen för att Claes skall bli uppmärksam på den.

LASSE
 (Skriker åt Claes)
 Håll i dig!

Claes synfält är något begränsat tack vare huvan på seglarjackan. Han för huvan åt sidan med handen han håller i relingen med och vrider på huvudet mot havet för att se vad Peter och Lasse skriker om. Förfärad ser han hur en våg som är ett par meter högre än Pernilles däck kommer mot honom. Peter tar tag i närmsta relingsstötta. Lasse slänger sig ned och tar ett krampaktigt tag i fästet han står vid. Claes står som förlamad när vågen kastar sig med ett brak över dem. Peter och Lasse befinner sig för ett kort ögonblick helt under vatten. Bostadscontainern far av vågens kraft in i en annan bostadscontainer som står bredvid men den står kvar. Peter och Lasse frustar och håller fortfarande i sig när vågen sköljer av däck. Den lösa bostadscontainern åker på vattnet som rinner av däck mot kylcontainern där Lasse och Peter finns. Peter håller krampaktigt i en relingsstötta och tittar efter Claes men han är inte kvar där han var förut. Snabbt tittar han ut i vattnet och ser Claes vilt viftandes i vattnet strax nedanför Pernille. Bostadscontainern närmar sig Peter och Lasse. Lasse försöker resa sig upp i det avförsande vattnet, han ser plötsligt hur bostadscontainern kommer mot honom. Han hinner inte ropa någon varning, precis hinner han kasta sig undan från att bli krossad mellan de båda containrarna. Med en smäll slår bostadscontainern in i kylcontainern som slås loss från sina säkringar. Peter vänder hastigt på huvudet när han hör smällen och ser hur bostadscontainern passerat honom med en knapp meter. En ny jättevåg sveper in över däck. Peter befinner sig helt under vatten för ett kort ögonblick. Vågen sliter och drar i honom. Han spottar och fräser för att få

luft. Han blinkar hårt för att få vattnet ur sina ögon och ser precis hur de båda containrarna åker med vågen ned i vattnet. Relingsstöttan han håller i är alldeles böjd. Snabbt ser han sig omkring och får se Claes sprattlandes på däck några meter bort. Lasse kryper snabbt mot Claes för att hjälpa honom. Peter ser sedan mot containrarna som fortfarande flyter i vattnet. Det fartyg som hela tiden legat i närheten kommer fram bakom hörnet på Pernille. Fartyget tänder alla sina arbetsstrålkastare och sökarljus. Peter ser att det är Markus fartyg, Marku finns ombord med några andra obestämbare personer. Sakta passerar de båda containrarna längs Pernilles sida. Marku blir synlig på däck på sitt fartyg. Snabbt sliter han av sig kläderna och tar en tross och binder runt sin midja, han viftar med armarna mot containrarna åt de som finns på fartygets brygga. Sökarljuset riktas in mot containrarna som passerar förbi Pernille och ligger strax akter om Pernille. Peter halvligger på Pernilles däck och håller kvar i sin böjda relingsstötta. Med uppgiven blick ser han vad som händer. Bostadscontainern sjunker men kylcontainern håller sig flytande. Driven av girighet och guldfeber kastar sig Marku i det stormande havet och simmar fram till kylcontainern. Han klättrar upp på den och reser sig upp på vingliga ben och höjer armarna triumferande mot Pernille och vrålar ett segervrål. En våg slår strax omkull honom och han måste klamra sig fast för att inte åka av den hala containern. Han börjar knyta upp trossen runt midjan samtidigt som kylcontainern sakta börjar sjunka. Peter får svårt att se vad som händer då containern börjar försvinna i mörkret och vågorna akter om Pernille. Kylcontainern sjunker under Markus som i panik kravlar runt och försöker få fast trossen någonstans. När containern sjunkit vrålar Marku på nytt, denna gång av besvikelse. Markus och hans fartyg försvinner helt ur Peters synfält. Claes kommer krypandes chockad fram till Peter.

CLAES

(Osammanhängande)

Vi... Vi måste få i en... En boj!

Peter ser på honom med uppgiven blick.

PETER

(Uppgivet)

Det är ingen idé Claes... Det är över 200 meter djupt här ute...

Claes ser oförstående på Peter och ruskar sakta på huvudet.

CLAES

(Mumlar för sig själv)

Det får inte vara sant... Det kan inte vara sant...

Scen 45

EXT. HAV - SOMMARDAG.

En liten öppen styrypulpetsbåt ligger stilla några hundra meter ut från kusten. I båten sitter Lasse och Johnny med bara överkroppar och solar sig. Johnny har bockskägg, har åldrats något. Lasse märker att det är något i görningen på sidan av båten. Han tittar över relingen ned i vattnet. Peter i dykutrustning bryter vattenytan. Peter tar tag i stegen som hänger ned i vattnet över relingen. Han tar sitt bitmunstycke ur munnen och för upp sitt cyklop i pannan, han är skäggig.

LASSE
(Ironiskt)
Napp?

Peter langar upp en kubformad liten gatsten till Lasse. Johnny blir också synlig vid relingen.

PETER
(Glatt)

Ja det kan man ju säga, hela skiten ligger där nere i en prydlig hög... Att bärga det här blir inte speciellt svårt.

Lasse tar emot stenen och ser snabbt på den sedan langar han den vidare till Johnny. Peter börjar knäppa av sin dykutrustning.

PETER (Cont'd)
Ja vad säger man... "back in business" eller...?

Peter ser leende på Lasse som hänger över relingen och ler saligt tillbaka.

FADE OUT.

